

BREZJE

KRALJICA SLOVENIJE *prosi za nas!*

MARIJA POMAGAJ, Odrešenikova in naša mati, ti znamenje upanja in tolažba potujočemu božjemu ljudstvu! — Skozi vso našo zgodovino smo čutili tvojo materinsko roko. Od nekdanj te je naše slovensko ljudstvo častilo kot Pomočnico kristjanov ter se v miru in vojni z zaupanjem zatekalo k tebi. — Priporočamo ti danes sebe, naše družine, naše rojake širom po svetu, našo Cerkev in našo domovino. Pomagaj nam, da bi postali kras slovenskega naroda in neutrudni delavci za pravičnost, mir in ljubezen v svetu. — MARIJA POMAGAJ, ostani z nami in prosi za nas! Amen.

Pokojni škof LENIČ

THOUGHTS
LETO-YEAR 40

MAREC
1991

misli
40 LET

Naslovna slika: Velikonočni motiv v deželi pod Triglavom – narcise in cerkva sredi božje narave.

+ + +

OB IZDAJANJU štiridesetega letnika avstralskih MISLI razmislijam njih pot od prvih skromnih začetkov do danes. Ni bila rožnata. Vse urednike je preganjal čas, saj je bilo delo pri MISLIH nekako mimo-grede, podrejeno dušnopastirskemu delu patra urednika. Vzeli pa smo ga le vsi uredniki kot važen del našega poklicnega dela, ki je delo za ohranitev dediščine vere in narodnosti.

Naš mesečnik je v vseh letih obstoja enega bralca pridobil, drugega odbil. Najbrž celo z istim člankom. Držal se je svoje premočrtne poti in ni ničesar objavljval zgolj zato, da bi komu ugajal ali pridobil naročnike. Je pa kaj zanimivo dejstvo, da so listu nekateri zamerili prav to, da ni delal kompromisov. Očitali so, da je "politika", če NE sodeluješ z režimom, ki vendar "predstavlja domovino in njeno kulturo". Danes pa mi isti ljudje očitajo "politiko", ker demokratsko vlado doma podpiram in pišem o sodelovanju, s katerim le smemo pričakovati kot narod lepših časov, samostojnosti in miru. In MISLI so vedno bile, so in bodo za lepše čase, samostojnost in mir – za vse tisto, česar prejšnji rdeči režim ni nudil, ker nuditi ni mogel.

Tako torej za MISLI ni izhoda. Bile so "politične" prej in so zdaj. Beseda "politika" se da res raztezati po mili volji, kakor komu paše. Pri MISLIH pa je politika njih pokončnost, ljubezen do vere in naroda.

– Urednik in upravnik

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I) je došel iz ZDA in je spet naprodaj. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrž ne bo. – Izdal Slovenian Research Center of America – Cena 12. – dolarjev.

SLOVENSKO SLOVSTVO – BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) – A. L. Ceferin (ed.) – Cena 11. – dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI – SLOVENIAN FOLK SONGS – A. L. Ceferin (ed.) – Cena knjizice z audio - kaseto vred 6. – dolarjev.

ANGLEŠKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi, žepna izdaja. – Komac - Škrlič – Cena 12. – dolarjev.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE – Knjiga esejev Dr. Marka Kreftarja (Argentina) o preosnovi družbe. – Cena 10. – dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. Cena vsem trem delom skupaj 12. – dolarjev.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. – Obsežno delo dr. J. Kolariča podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj 40. – dolarjev. (Posamezne knjige: 7. – 9. – in zadnja 28. – dolarjev.)

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM, I. del. – Osebnostna študija razvoja dogodkov 1941 – 1945 v Sloveniji. Spisal Stan Kos, izdala Samozalozba v Rimu. Cena 13. – dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstljaka. Cena 2. – dolarja.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO – Izjave prič o teharskih dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. – Cena 2. – dolarja.

V ROGU LEŽIMO POBITI – Opisuje Tomač Kovač, priča pokol tisočev po končani revoluciji leta 1945. – Cena 2. – dolarja.

PISMA MRTVEMU BRATU (cena 12. – dol.), topli spomini na brata **PRED VRATI PEKLA** (cena 8. – dol.), o zaporih po vojni – F. Sodja Črnič

VOJNA IN REVOLUCIJA – Roman Franka Blkviča na 708 straneh je izšel v Argentini – Cena broširani knjigi je 15. – dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA – Avtobiografska razmislijanja je zapisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini – Cena 13. – dolarjev.

CERRO SHAIHUEQUE – Pisatelj je naš argentinski planinec Vojko Arko in to ni njegova prva knjiga o gorah. – Cena 10. – dolarjev.

misli

(THOUGHTS) – Religious and Cultural Monthly in Slovenian Language. – Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji. – Ustanovljen (Established) leta 1952. – Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. – Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji. – Urejuje In upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'BECKETT ST., KEW, VIC. 3101 – Tel. (03) 853 7787 – Poštni naslov: MISLI, P.O. BOX 197, KEW, VIC. 3101 – Naročnina za leto 1989 (Subscription) \$ 8. – izven Avstralije (Overseas) \$ 18. –; letalsko s posebnim dogovorom. – Naročnina se plačuje vnaprej. – Poverjeništvu MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji – Rokopisov ne vračamo. – Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema. – Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam. – Stava in priprava strani (Typing and lay out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 – Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056. Telephone: (03) 387 8488

božje

misli

Leto

40

in

št.

človeške

3

MAREC 1991

Srečanje z vstalim Kristusom

– Nadškof A. Šuštar – stran 33

Ko bi spoznal – pesem

– J. Š. – stran 34

Velika noč – središče sveta

– Taras Kermavner – stran 35

Pogovor z dr. J. Pučnikom

– Pogovarjal se je p. Niko

– stran 36

Beganica – črtica

– Karel Mauser – stran 39

Ob viru naše vstajenijske vere

– K. P. v Družini – stran 40

Vabilo na ustanovno zasedanje

Svetovnega slovenskega kongresa

– Spomenka Hribar – stran 42

Središče svetega Rafaela, Sydney

– P. Valerijan – stran 43

Velikonočna procesija – pesem

– Milka Hartman – stran 45

Izpod Triglava – stran 46

Sveto pismo – Na pohodu

Odlomek meseca Apr 10,34a.

37 - 43 – stran 48

Središče svetih Cirila in Metoda

Melbourne – P. Bazilij – stran 50

Poročilo o nabirki za pomoč ob

poplavi – P. Niko – stran 52

Premakljivi svečnik – roman

– Lojze Kozar – stran 53

Naše nabirke – stran 53

Središče svete Družine, Adelaide

– P. Janez – stran 56

Naše sestre – v srebru

– Ob 25-letnici prihoda sester

franciskank Brezm. – stran 57

Z vseh vetrov – stran 58

Kotiček naših mladih – stran 60

Križem avstralske Slovenije

– stran 61

Uvoženo iz dežele

pod Triglavom – stran 64

SREČANJE Z VSTALIM KRISTUSOM

VESELO VELIKO NOČ! S tem starim slovenskim voščilom, ki ga boste za praznik Kristusovega vstajenja sami ponavljali in ga slišali od drugih, vam od srca želim božjega blagoslova, miru in notranje sreče ter lepega doživetja velikonočne tedna, velike noči in velikonočnega časa. Moje voščilo velja vsem brez izjeme, tudi vsem tistim, ki jim velikonočna skrivnost ne pomeni toliko kakor nam.

Evangelij poudarja, da je Kristus umrl za vse ljudi in vse odrešil, da bi mogli z njim priti v novo življenje. Zato je velika noč praznik vseh ljudi, zlasti pa tistih, ki trpijo zaradi boleznih, ostarelosti, osamljenosti, nasilja ali teptanja človekovih pravic. Kristusovo vstajenje pomeni konec trpljenja in zmago nad smrtjo. O veliki noči se ne spominjamo le zgodovinskega dogodka, ampak verujemo tudi v naše odrešenje. Vesela velika noč ni le radost ob koncu postnega časa, je tudi veselje iz hvaležnosti za odrešenje.

Nihče ni bil priča Kristusovega vstajenja kot zgodovinskega dogodka, ki hkrati že presega zgodovinske razsežnosti in pomeni vstop v nov način življenja. Svetopisemska poročila govorijo le o srečanjih z vstalim Kristusom, pa še ta so tako kratka in skrivnostna, a tudi tako osrečujoča in bogata. Prinašajo mir in veselje ter odpirajo pot v novo prihodnost. Nič ni očitkov zaradi preteklosti; vse je pozabljeno, še vse drugače, kot je pozabljena tema, ko zasije nov dan. Vstali Kristus ob svojih srečanjih napoveduje in obljublja nekaj novega, pošilja svoje učence v svet in novo prihodnost. Zares, smrt na križu in videz popolnega zunanega poloma Kristusovega nastopa ni konec, temveč nov začetek.

Med najbolj osebna in prisrčna srečanja z vstalim Kristusom spada srečanje Marije Magdalene na zgodnje velikonočno jutro. O njem poroča Janezov evangelij (Jn 20, 11-18). Marija Magdalena, nekdanja grešnica, a po svojem prvem srečanju s Kristusom posebno zvesta do spremstva ob križu, pride na velikonočno jutro navsezgodaj še v temi h grobu. Ko najde kamen odvaljen, steče to povedat Petru in drugemu učencu (Jn 20, 1-2), nato pa se vrne h grobu. Ob srečanju z vstalim Kristusom, ki se njej prikaže prej kakor Petru in drugim apostolom, vstalega Gospoda ne spozna takoj. Ko pa jo on

Ko bi spoznal

SENCA križa je pala na zemljo
in obvisel si na žeblih:
"kriv" . . .

Še vedno kažejo s prstom
Nate – krivca, češ:
Mirno gledaš vojne, bedo,
prezreš bolečino,
grozo v očeh . . .
Z grešniki ješ
in sonce sije vsem enako.
Je še kaj,
česar Te niso obdolžili?

Ko pa urejajo svet,
opravijo brez Tebe
in pišejo Tvoje ime z malo.

Velikonočnega jutra svit
naj iz Tvojih peterih žarišč
obsije svet,
da bomo na poti v Emavs
spoznali:
da nisi kriv,
da si Ljubezen,
da si – Bog.

J. Š.

pokliče po imenu "Marija", ga spozna in mu reče: "Rabuni – to pomeni "učenik" (Jn 20, 16). Kar še naprej poroča evangelist Janez o tem srečanju, seveda še daleč ne more izraziti veselja in sreče, ki ju je doživela Marija Magdalena.

Morda je to srečanje Marije Magdalene z vstalim Kristusom na poseben način tolažba in upanje za nas, ki v globini svojega srca hrepenimo po takem osebnem srečanju, pa naj se tega zavedamo ali ne. Nobenega uradnega položaja in službenega mesta v Cerkvi in družbi ni treba. Ne glede na preteklost, na spol, izobrazbo, starost, družinske razmere in druge okoliščine, mimo vseh vprašanj, ali smo takega srečanja vredni ali ne – odločilno je odpuščanje, dobrota in ljubezen vstalega Kristusa in njegov dar miru in novega življenja. Morda tudi mi vstalega Kristusa ne spoznamo takoj, kakor ga niso spoznali ne Marija Magdalena, ne učenca na poti v Emavs. Odločilno pa je, da vstali Kristus po imenu pokliče tudi nas, nas osebno nagovori, nam da notranjega miru in veselja.

Da bi se to zgodilo čim več vernim kristjanom in tistim, ki iščejo resnico ter hrepenijo po sreči, to je moja velikonočna želja in moje voščilo. Da bi se tudi vi v veri in zaupanju, v svojem srcu in v občestvu Cerkve, ob velikonočnem bogoslužju in v srečanju z dobrimi in plemenitimi ljudmi srečali z vstalim Kristusom, to je moja molitev za vas. Želim vam, da bi srečali veliko ljudi, ki bi vam neusiljivo, iz globokega notranjega prepričanja in v pristnosti svojega človeškega in krščanskega življenja pripovedovali, da so srečali vstalega Gospoda, in bi jim verjeli. Tako bi mogli tudi vi ponavljati drugim: **GO-SPOD JE RES VSTAL!** – ali kakor se glasi staro rusko velikonočno voščilo: **HRISTOS VOSKRESE, VAISTINU VOSKRESE!**

ALOJZIJ ŠUŠTAR
nadškof in metropolit

ALELUJA!
KRIST JE VSTAL!

To resničnost velikonočnega oznanila
ponesimo kot prijetno luč našim bratom in sestram!
BLAGOSLOVLJENO VELIKO NOČ vsem želijo
Vaši dušni pastirji, sestre in posinovljeni misijonarji!
Enako vsem sodelavcem in naročnikom
– uredništvo in uprava MISLI!

Velika noč - središče sveta

OZNAČILO, da je Bog - Jezus na velikonočno nedeljo vstal od mrtvih - a ne kot poganski Dioniz, da bi divjal, zapeljeval, moril, se maščeval. temveč da bi ljudi odrešil. da bi dokazal neskončnost greha, začasnost smrti - pojmuje vsaka doba drugače. Kako naj ga razumemo danes Slovenci?

Danes smo Slovenci sredi politične prebuje; doživljamo novo pomlad naroda. Politične razmere dajejo upanje, kljub velikim nevarnostim. Samozavestni smo, ker smo premagali stalinizem, vsaj pristnega slovenskega; ker čutimo, da je mogoča na tem svetu vsaka - politično socialna - zmaga, če je (bilo) mogoče odpraviti leninistični totalitarizem.

Morda pa se premalo zavedamo, da je raven politike prekratka, nezadostna; da so vse zmage na tem svetu začasne in minljive, naj so še tako močne in pomembne. Politična zmaga civilne družbe, osebnih in družbenih svoboščin daje človeku le začasno smisel. Svoboda je premalo. Ko je svoboda izbojevana, se zastavi vprašanje: Kaj z njo? Kako jo izpolniti? Teda se pokaže vsebina in smisel svobode. Ali napolnitev svobode z osebnimi užitki, oblastjo, premoženjem, angažmanom v zgolj tosvetnem, za cilje, ki so, v najboljšem primeru, le kulturni pomeni, le zidava na-

cije, kulture, solidarnostno urejene družbe? Vse to je le tehnika. Vse to izpolnjuje potrebe človeka kot telesa, želje, sle. Vse to je podvrženo minljivosti in smrti.

Zato je resnica civilne družbe nihilizem, ki je skrit pod slehernim uživaštvom, zgolj kulturništvom, tehnicizmom, utilitarizmom, imanentizmom. Tudi razsvetljenski humanizem ne vzdrži pred smrtjo; človek kot telo je le prah in v ta prah se povrača, naj stori še tako velika dejanja; kulture (kot grška) in kraljestva (kot Aleksandrovo) se izničijo zgolj v spomin.

Slovenska literatura - kultura že desetletja prepričljivo pripoveduje, kaj je resnica liberalizma, svobode, civilnosti, če vsega tega ne napolnjuje absolutni smisel. Obenem pa uči, da so lažni smisli, psevdosolutni smisel - kot je bil komunizem - minili; da ne pritegujejo več.

Napočil je čas za krščanstvo, za katoliško Cerkev, za Boga. V prejšnjih stoletjih je nosila Cerkev Slovenscem kulturo, vzgojo, tudi moralno in delovno; seveda tudi smisel. Slovence je spreminjala iz poganov rodovne skupnosti v kristjane in Evropejce. Danes, po izkustvu z liberalizmom in komunizmom, po 200 letih razsvetljenske in milenaristične usmeritve, ki sta postopoma in nasilno izrivali krščanstvo na Slovenskem, pa je naloga Cerkeve sicer prav tako, da pokristjanja poganе, le da se sooča z novim poganstvom: z nihilistično bitjo svobodnjaštva.

Zoper nič in smrt velja le eno zdravilo: razodeti Bog. Tudi Nietzsche, ki je resnica današnjih slovenskih postliberalcev in poststalinistov, ne pomaga; in Heidegger ne. Večno vračanje enakega prinaša zmerom novo smrt; postavlja enačaj med življenjem in smrtjo, med bitjo in ničem. Jezusova velikonočna skrivnost pa pomeni, da je Bog premagal smrt in nič. Pomlad vsako jesen umira, duša pa je večna. Bog ni umrl niti tedaj, ko je bil Jezus tri dni v grobu. Ostal je Večni Oče, ostal je Sveti Duh. In z njima tudi Kristus.

Človeštvo nima nobene druge izbire kot med smrtjo in večnim življenjem; Slovenci nobene druge, kot med umiranjem zgolj tostranskih ciljev, vrednot, u-

žitkov, postaj in absolutnim smislom, ki ga daje le – krščanska vera.

Velika noč ni le osrednji dogodek cerkvenega bogoslužnega leta; ne le človeštva. Je središče sveta: tista točka, v kateri je Bog pokazal, da je sam večni; da je svet in človek z njim odrešljiv; da ne vlada usoda, tragedija, enopartija, praznina. Prazno mesto je korist-

no in smotno le, če ga razumemo kot mesto za politično udejstvovanje; kot mesto, ki ne trpi despotov. Bog pa ni despot. Dobri gospodar je. Je varuh, ki nam daje z upanjem in vero obljubo, da nas bo vodil skozi smrt tja, kjer trohljivost nima več oblasti.

Vera v velikonočnega Kristusa je edina trdna – in polna – točka, ki človeku preprečuje uničenje.

TARAS KERMAUNER

POGOVOR Z DR. PUČNIKOM

Tu objavljamo pogovor p. Nika z DR. JOZETOM PUČNIKOM, vodjem sveta DEMOS-a, za slovensko oddajo radia 3ZZZ v Melbournu. DEMOS je združenje slovenskih demokratičnih strank, ki je zmagal na lanskih, prvih svobodnih volitvah po vojni. Danes kroji v Sloveniji politično, gospodarsko in sploh življenjsko prihodnost našega naroda. Da ob zavoženi dediščini, ki jo je prejel, to ni lahka niti hitra zadeva, si lahko predstavljamo.

P. Niko: Najprej, doktor Pučnik, kako se počutite v Avstraliji? Kaj vam je tukaj všeč, kaj je na vas morada napravilo poseben vtis?

Dr. Pučnik: Razlikam v podnebjju sem se hitro prilagodil in na splošno se počutim v Avstraliji zelo dobro. K temu so pomagali zlasti prijazni Slovenci, s katerimi sem doslej imel opravka. Kar pa je napravilo name najmočnejši vtis, je to, kako znajo Slovenci tukaj v Avstraliji povezati svoje doživeto slovenstvo tudi s svojim odnosom do Avstralije, do svoje druge domovine. Eno in drugo se lepo povezuje, ne da bi to oviralo bodisi slovenstvo, pa tudi ne lojalnost do avstralske države.

P. Niko: Doktor Pučnik, decembra se je narod odločil s plebiscitom za samostojno in neodvisno Slovenijo. S tem je pred vlado postavil zelo velike naloge. Prvi del vašega programa je, da pripeljete Slovenijo do neodvisnosti. Ta prihodnost po volji ljudstva pa je še morada meglena – verjetno imate vi kot predsednik DEMOS-a jasno vizijo, kaj je vloga DEMOS-a in kaj vloga oz. naloga vlade v teh prihodnjih mesecih?

Dr. Pučnik: Naloga vlade je, da napravi vse potrebne korake za uresničitev tega, kar so nam volilci v Sloveniji 23. decembra zapovedali, to se pravi: uveljaviti samostojnost Slovenije. Tu gre za vrsto ukrepov: po eni strani ureditev monetarnega sistema, za kar je seveda

zdaj pripravljen zakon o Slovenski narodni banki; potrebni pa so tudi ustrezni dodatki k stari ustavi, da se zagotovi popolna, dokončna samostojnost slovenskega pravnega sistema; in seveda tretje, kar je najvažnejše, da uredimo svoj lastni gospodarski sistem.

Tu gre za dve vprašanji: za ločevanje od jugoslovskega gospodarskega sistema ter za reševanje globoke gospodarske krize, v kateri se nahajamo. Zato je vlada pripravila že vrsto zakonov, ki bodo te dni ali pa naslednja dva tedna obravnavani v parlamentu. Po moji oceni bodo po vsej verjetnosti sprejeti, nakar se lahko začne to preosnavljanje. V gospodarstvu, da rečem na kratko, gre predvsem za to, da se spremeni gospodarski sistem. Saj ne moremo kar naprej krpati starega realsocialističnega sistema. Ustvariti moramo nov tržni sistem, ki pa ne sme pozabiti na socialne težave in na temeljno socialno varnost vseh državljanov.

P. Niko: Glede na visoko stopnjo inflacije in še vedno večjem problemu nezaposlenosti bi sklepal, da bo to dvoje pogojevalo socialnim nemirom, katerih pa si ne želi nobena vlada. Vendarle obstajata dva strahova, ki vsekakor zanimata naše poslušalce: prvi strah je pred tem, da bo šlo Slovincem ob neodvisnosti, ob samostojnosti, ob ločitvi od Jugoslavije socialno verjetno slabše; čutiti pa je tudi strah naših rojakov doma pred posredovanjem vojske. Če bi ob ločitvi vsi uporabljali

razumevanje drug do drugega, bi bilo v redu. A tu že zdaj govorijo strasti in interesi vojske kot jugoslovanske oblasti.

Dr. Pučnik: Na prvo vprašanje je mogoče povedati naslednje: Poslabšanja gospodarskega položaja Slovenije in tudi njegovega vpliva na ljudi ne smemo povezovati s tem, da se osamosvajamo. V prvi vrsti so naši problemi predvsem v tem, da moramo spremeniti gospodarski sistem. Naš dosedanji gospodarski sistem nas je pač pripeljal v težave razpadanja slovenskega gospodarstva, slovenske industrije. Če hočemo to gospodarsko krizo sanirati ter se izvleči iz nje, moramo nujno sprejeti določene socialne žrtve. Posledice ločevanja od Jugoslavije še daleč niso na gospodarskem področju tako negativne, kakor bi se morda zdelo. Rekel bi obratno: ločitev od Jugoslavije nam bo prinesla vsaj srednjeročno velike koristi. Srbsko tržišče nam je že danes zaprto. Srbija je uvedla v dveh valih razne oblike carine oz. dodatne davščine za slovensko in tudi hrvatsko blago. Z drugo besedo: slovensko tržišče v Srbiji je blokirano in ločitev od Jugoslavije ne more kaj izgubiti. Tudi če bi skušala Srbija še nadalje zaostrovati zadevo, to ne more imeti večjega učinka na slovensko gospodarstvo.

Predpostavka je seveda, da ostanemo v bolj ali manj tesni povezavi s tržiščem na Hrvaškem kakor tudi v Bosni in Hercegovini, to pa je zaradi političnega razvoja na Hrvaškem Sloveniji zagotovljeno. Tudi Hrvatska hoče namreč po čim krajši poti do samostojnosti. Glede na tesno povezavo med Hrvaško in BiH za nas pomeni, da nam ostane površinska polovica, količinsko pa še znatno več kot polovica jugoslovanskega tržišča. Reševanje gospodarske krize torej res prinaša žrtve, tudi socialne žrtve in slabšanje gospodarskega položaja. Je pa to vsekakor posledica dosedanjih gospodarskih napak v sistemu, ne pa posledica ločevanja od Jugoslavije. Uveljavljanje tržnega gospodarstva namesto dosedanjega komunističnega oz. realsocialističnega gospodarstva zahteva od nas verjetno tudi

določeno znižanje življenjskega standarda. Bilo pa bi napak tudi to povezovati v ločevanjem od Jugoslavije.

Kar zadeva drugo vprašanje – strah pred vojsko, pred jugoslovansko armado – ocenjujem, da je ta strah relativno majhen, da res ni opravičen. Strah pri ljudeh glede vojske zares obstaja, realistične ocene pa dokazujejo majhno verjetnost, da bi jugoslovanska armada kakor koli posredovala v Sloveniji. Popolnoma izključiti pa te nevarnosti seveda ne moremo, kajti živčna vojna armade proti slovenski demokratični oblasti še traja: nenehno se vrstijo provokacije, razni namigi, mobilizacije za spreminjanje položaja enot po Sloveniji ipd.

Ocenjujem, da je nujno potrebno, da se Slovenija čim prej oddalji od Jugoslavije, kajti lahko se zgodi, da na jugu države res pride do državljanske vojne, kakor se je že deloma začela na Kosovu. Preden pride do kaj takega, mora biti Slovenija ločena od Jugoslavije, mora postati samostojna država. Velikega pomena je, da bo to storjeno ne da bi ob tem bila prelita tudi ena sama kaplja človeške krvi. Nam je vseeno, kdo bi bil žrtev – prav noben človek ne sme izgubiti življenja na področju Slovenije. Res pa je: če bi armada poskušala s kakršnimi koli avanturističnimi posegi preprečiti postopek osamosvajanja Slovenije, se bomo seveda branili. Upam pa, da do tega ne bo prišlo.

P. Niko: V osebnih razgovorih ste omenili, da bi bilo vredno dobiti sposobne slovenske ljudi, ki so uspeli v tujini in so morda zdaj že v pokoju, a še vedno polni moči. Matični domovini bi lahko služili kot svetovalci, kako in kje bi bilo treba poprijeti. Vi ste eden teh, ki ste se vrnili v domovino iz Nemčije, kjer ste bili profesor na univerzi. Naleteli ste doma na razna spotikanja, da ne razumete domačih razmere in podobno, ali se ne bi ob prihodu teh svetovnih strokovnjakov, ki bi se s srcem predali v pomoč Sloveniji, zgodilo isto?

2. 3. 1991

Dragi rojaki,
iskreno pozdrave vsem Slo-
venem in Slovenkam in
priskrbeno hvala za vašo p-
moč domovini.

Jože Pučnik

Dr. Pučnik: Tega povsem seveda ni mogoče izključiti, bi pa bilo v primeru uspešnih poslovnih Slovencev v svetu zelo malo verjetno, kajti politično delo izziva čisto drugačne strasti kakor pa delo v gospodarstvu. Politično delo, kot je moje, je pač v javnosti bolj občutljivo in tukaj seveda politični nasprotniki prispevajo svoje. Pri reševanju gospodarskih problemov dejansko računamo na tehnično pomoč in nasvete Slovencev v svetu. Tu je stvar organizacije, da vlada te ljudi postavi na ustrežna mesta, v določene svetovalne ali tudi vodstvene organe slovenskega gospodarstva. Mislim, da bi to šlo brez kakršnega koli nasprotovanja političnih nasprotnikov. Ljudstvo samo pa takšnemu sodelovanju ne bi nasprotovalo. Ljudje se zavedajo, da potrebujemo pamet rojakov po svetu, saj doma manjka prav izkušenj, kako bi naše gospodarstvo bolje in učinkoviteje organizirali. Seveda pa so konflikti možni, zato je potrebno biti strpen. Tudi sem prepričan, da bi slovenska vlada Slovincem, ki bi prihajali iz tujine v pomoč z nasveti, nudila vso zaščito ter jim omogočila, da pojasnijo svoja stališča ter povedo ljudem o svoji dobri nameri. Četudi z manjšimi zapleti bi ta zadeva gotovo uspešno potekala. Upam, da bo do tega prišlo.

P. Niko: Dr. Pučnik, samo še zadnje vprašanje. Ali vas lahko imenujemo očeta slovenske demokracije in očeta plebiscita v Sloveniji? Sicer vem, da je vaše delo le posledica prve odločitve in zapisanost demokraciji. — In pa: okusili ste komunistične zapore, kar nekaj let ste prebili v njih. Tudi tukaj med nami je precej Slovencev, ki so dobili zapor v delež ali pa so vsaj okusili sovraštvo, pred katerim so potem pobegnili v tujino. S tem, ko delite usodo velikega števila na-

ših izseljencev po svetu — kakšen je vaš odnos do današnjih političnih nasprotnikov, to se pravi tistih, ki so vas še včeraj preganjali, zapirali in mučili? Saj danes ste dejansko z njimi, res sicer v drugačnem političnem taboru in drugačnega političnega prepričanja, a le skupaj v obrambi neodvisne Slovenije.

Dr. Pučnik: Kar zadeva prvo vprašanje: oče demokracije, oče plebiscita — da ali ne? Mislim, da je oboje takšne narave, da je zahtevalo sodelovanje mnogih ljudi. Res imam pri tem svoje zasluge, svoj delež pri uveljavljanju korakov demokratizacije v Sloveniji, so pa takšna gibanja vedno rezultat velikega števila zavrednih Slovencev.

Kar zadeva moj odnos do političnih nasprotnikov, nekdanjih ali sedanjih komunistov, ki so v bistvu uveljavljali represije proti meni in proti desetstisočim Slovincem, je mogoče reči nekako takole: Mnenja sem, da je prav čim prej ne sicer pozabiti, ampak odriniti v stran vse tisto, kar se je dogajalo. Preteklost naj raziskujejo zgodovinarji: natančno naj se določi, kdo, kaj in kje se je dogajalo. Mi pa moramo vse sile usmeriti v reševanje sedanjih in prihodnjih problemov. Moje nezaupanje do nekdanjih komunistov, torej do voditeljev komunistične stranke (sedaj "prenoviteljev") je ostalo. Ker pa si, kot vse kaže, le prizadevajo postopoma pripraviti iz svoje stranke demokratično stranko, smo pripravljeni z njimi sodelovati, se z njimi pogovarjati, tudi pogajati. Na vsak način pa so trenutno oni naši politični nasprotniki.

Mi pri DEMOS-u imamo večino v parlamentu in vodimo svojo politiko. Pri določenih vprašanjih je seveda treba iskati tudi njihovo sodelovanje; še posebej pri vprašanjih, ki zahtevajo v parlamentu dvotretin-

Sleherini razgovor z dr. Pučnikom bi bil vreden zapisa, je ugotovil tudi urednik MISLI /na sliki z gostom, v ozadju pa stoji Stanka Gregorič, tajnica Nar. sveta Vic./.

sko večino. Upam, da se bodo nekdanji komunisti le zavedli, kaj je bilo narobe v preteklosti. Nekateri so že napravili, kako bo šlo naprej, bo pokazal nadaljni politični razvoj v Sloveniji.

Mislil in važno se mi zdi, da ne smemo nikdar zapasti sli po maščevanju. Maščevanje ne vodi nikamor. Res je tu mnogo ran, mnogi hudo prizadeti, ogromno je odvzetega premoženja in drugih krivic. Skušajmo vse to kolikor je mogoče poravnati. Maščevanje nam vsega tega tudi ne bi vrnilo, zato pozabimo na včasih upravičeno željo po njem. Obrnimo se raje v prihodnost in k težkim problemom, pred katerimi stojimo mi vsi in pred katerimi stoji naša nova država.

Beganica

SAMO spomin je bil, ko sem jo kupil. Pravzaprav sem kupil tri: dve večji in eno prav majceno tam v Family na Glass Avenue. Zavite v bel papir sem jih prinesel domov in jih del v visoko kristalno vazo.*

Tri beganice, dve večji in eno – čisto majceno, da bi jo lahko del v gumbnico. V temle hipu sem star šele deset let in v Podbrezjah je cvetna nedelja. Kdo mi more braniti, da bi ne bil star deset let, če pa imam Podbrezje še vedno globoko v srcu in sem samo tam nesel beganico v cerkev. Jaz, Štrithov Ciril, Matijev-čev Nejče, Obramov Lado, Mrkovčev Franc, Hajmanov Lojz, Poderžajev Nac. In ko smo jih nesli na ta konec vasi, kjer je bila farna cerkev (moj Bog, kakšne lepe kranceljne jabolke smo imeli v bršljanu!), so se nam pridružili še Blekovi, Jeretovi in Korenovi. Šli smo v gruči, leskovo šibje se je upogibalo, bršljan, ki smo ga nabrali v Črepinjeku, je bil temnozelen, jabolka zlata, čeprav zgrbančena, in na vrhu je bila drobna šibica oljke.

In v cerkvi smo stali spredaj, visoko držali svoje beganice, da so ujele blagoslovljene kapljice vode, ki so jih stari župnik Vaclav skropili čez nas.

Verjemite mi, da vam staro življenje ni pokazalo vsega, če niste še videli cvetne nedelje z beganicami. Vi morda tiščite med prsti drobno vejico suhe oljke in jo nemara doma niti za križ ne zataknete, kakor bi jo morali. Pri nas smo jo za križ ali pa za staro sliko,

* Glass Avenue je ena cest blizu cerkve sv. Vida slovenske župnije v Clevelandu, ZDA, v kateri je Karel Mauser z družino preživel leta svojega begunstva.

P. Niko: Doktor Pučnik, iz srca se vam zahvalim za ta kratek a zanimiv razgovor. Želim vam še naprej prijetno bivanje med slovenskimi rojaki v Avstraliji in da bi obenem tudi odkrili kaj koščkov te lepe zemlje pod Južnim križem. Želim, da bi vam v izrednem prizadevanju uspelo vse, kar ste si in po vas DEMOS zastavili v svoj politični program. Tako smemo upati, da se bomo tudi Slovenci iz Avstralije vračali v prijetno deželo pod Triglavom in tam začutili ne samo razmah demokracije, ampak tudi gospodarskega razvoja. Saj to je edina pot v srečnejšo in bogatejšo bodočnost. — Hvala lepa!

Dr. Pučnik: Hvala za dobre želje!

KAREL
MAUSER

ki je bila na steklo narisana in je kazala svetega Florjana, ki je imel rdečkast plašč in modre golenice in je iz golide zlival vodo čez majhne hiše, ki so gorele. Pa ne zares, le slika je bila taka. Če se je peresce z oljke odtrgalo in padlo na tla, ga je bilo treba pobrati, toda ne v smeti vreči. Smelo je samo v ognju zgoreti. To smo vedeli v Podbrezjah, danes pa malokdo ve in tisto oljko nekateri po cel teden po žepih valjajo, namesto da bi hiši in ljudem v njej žegen privoščili.

Nobena stvar na svetu ni tako lepa, kakor je beganica na cvetno nedeljo. V njej so leskove šibe trdno zvezane skupaj, na vrhu pa bršljan, ki senči jabolka, ki so nanizana na močno vrvico. Vmes smo včasih privezali tudi nekaj pomaranč, ki so imele rdeče meso in so za beganice prišle prav s Sicilije, kjer so podbreške lastovke prezimovale. Tako so vselej rekli Mrkovčev stric, ki so bili tedaj že stari in so gotovo vedeli, da je tako, ker so nekoč na Laško šli na božjo pot.

Tele beganice v kristalni vazi, ki gledajo po belem prtu na mizi, niso čisto prave, toda podobne so jim. Del starega sveta so, ki smo ga izgubili, vi in jaz, del Črepinjeka, kjer je rasel bršljan in je rasla leska, del Štrithovega in Matijevčevega sadovnjaka, kjer so rasli zimovčki, trda jabolka, ki so bila dobra šele tam okrog božiča in so edina zdržala do cvetne nedelje, čeprav se jim je koža namrgodila. Ampak dobra so bila, moj Bog! Takih nikoli več nisem jedel.

Zdaj sem star deset let in ko sem odhajal k Sv. Vidu, sem pogledal nazaj za ljudmi. Tako rad bi videl, da bi šli za menoj Matijevčev, Jeretov, Blekov, Mrkovčev...

Pa jih ni bilo. Navadni ljudje so bili v zakmašnih oblekah, ženske nobene v rutah in šerpah, nobene be-

ganice – neko letalo je prihajalo, menda iz New Yorka, in bučalo proti letališču.

Če bi mogel, bi se naskrivaj zmuznil iz gruče in za krajem šel domov, v Podbrezje, mimo Obramove ozimne naravnost v Črepinjek. S krivcem bi narezal leskovega šibja, natrgal bršljana in bi potlej sedel v suhem vresju. In če bi zavekal, kdo bi kaj mogel? Saj bi bil sam v Črepinjeku, sam, kjer sem nekoč hodil. Nekaj lepega je umrlo in za to lepo med nami nihče več ne veča.

Vsaj eden bo, ki je nekoč beganico nosil in jo je imel rad.

Tri sem imel to leto: dve malo večji in eno prav majceno. Toda niso prave, samo podobne so pravim. Vendar bodo ostale v kristalni vazi. Za spomin!...

Ob viru

Če si narod izbira lastni obraz v zgodovini, si ga najprej zato, da bi si vrednote, ki jih je ustvaril, samopotrdiril, da bi se ob virih svojega osveščenja okrepil. Iskati podobo naše vernosti v globoka stoletja torej ne more biti zgolj kulturno dejanje, temveč je predvsem dolžnost današnjega slovenskega kristjana. Najprej zato, da se svojih korenin sploh zavemo, in nato, da prevejamo pred obličjem zgodovine lastno vernost. Ta dejanja smo slovenski kristjani pozabili. Potrebujemo pa neizprosne spogleda, da bi znali lastno slepoto preseči. Pričujoči prispevek K. P. v Družini pred nekaj leti je droben, osvetljuje pa preteklo tudi za naše videnje. In naj bo velikonočna obveza, da bi vsakdo prisluhnil luči preteklosti, ki je po naši veri v vstajenje vera v navzočnost.

naše vstajenjske vere

NAŠA besedna ustvarjalnost je dolga stoletja živela le po ustnem izročilu. Najbolj živo se je uveljavljala v ljudski pesmi, ki je bila bolj lirična, intimnejša, bolj izpovedna in razmišljajoča, pa manj opisujoča. Pesem je pomenila našim prednikom najglobljo možnost izražanja, pa tudi najbolj splošno, množično, saj je segla do človeka, iz roda v rod. Vanjo so izlivali svoja čustva, svoje upe, bolečine, pa tudi svojo vernost. Krščanstvo je slovenskemu snujočemu duhu odprlo nove razsežnosti. Kulturna zavest se je pričela evropeizirati. Temu so pripomogle "Karlove odločbe", ki so zahtevale pritegnitev ljudstva k bogoslužju in s tem uvedbo živih jezikov vsaj v ljudski del bogočastja. Tudi poduk v veri je moral biti v narodnih jezikih. Tako so od osmega stoletja dalje nastale v Evropi posebne obredne pesmi v narodnih jezikih, katere je ljudstvo prepevalo med bogoslužjem. Sestavljali so jih po vzhodnoliturgičnih obredih kot litanijske pesmi. "Ki-

tice" so razlagale vsebino praznika ali izražale zahvalo. Končavale so se z vzklikom Kyrie eleison – Gospod usmili se! Zato te pesmi imenujemo enostavno "kirielejsoni".

Prva slovenska zapisana pesem je prav velikonočni kirielejson in po mnenju zgodovinarjev tudi naš najstarejši kirielejson. To je razumljivo, saj je krščanstvo vedno postavljalo v središče zavesti vero v Kristusovo vstajenje. Velikonočno bogoslužje je zato predstavljalo že v času pokristjanjevanja osrednje bogočastno dejanje. Vanj se je moralo dejavno vključiti tudi ljudstvo. Zato so velikonočni kirielejsoni preprosto ljudske pesmi. In nasprotno: ker so bili del bogoslužja, so bili ustvarjeni s kulturno zavestjo v slovenskem jeziku in slogu, prav tako kakor tudi obrazci splošne spovedi in pridige v slovenščini, znani kot "Brižinski spomeniki" – najstarejši slovenski zapisi iz desetega stoletja.

Tudi naš ohranjeni velikonočni kirielejson sodi po

mnenju prof. dr. Jožeta Pogačnika v čas nastanka Drugega brižinskega spomenika in izraža z njim jezikovno sorodstvo.

V cerkvenem središču v cistercijskem samostanu v Stični na Dolenjskem, ki je slovel po svoji rokopisni delavnici in šoli, je neki menih okoli leta 1440 zapisal prvo kitico velikonočnega kirielejsona "Naš Gospod je od smrti vstal . . ." To je prva slovenska zapisa pesem. Za njeno starost pričata jezik in slog, za njeno živost pa dejstvo, da jo je v celoti zapisal tudi Primož Trubar kot pogosto péto pesem. Prvotno je bila v tako imenovanem STIŠKEM ROKOPISU zapisana le ena kitica. Kasneje so dodajali nove kitice, ki so poglobljale misel o odrešilnem pomenu Kristusovega vstajenja.

Velikonočni kirielejson "Naš Gospod . . ." naj bi bil prepesnitev nemškega kirielejsona "Christ ist erstanden". Morda pa ima še širšo osnovo. Vendar ga moramo imeti za samostojno umetniško stvaritev. Saj se jezikovno in slogovno naslanja na Drugi brižinski spomenik, po vsebinskem bogastvu pa bistveno presega nemškega.

Prva kitica, zapisana v stiškem rokopisu, se glasi:

Naš gospud je od smrti vstal, od nega
bridke martre nam se je veseliti,
on nam hoče k troštu biti
Kyrie eleison.

Naš Gospud je od smrti vstal,
od nega bridke martre;
nam se je veseliti,
on nam hoče k troštu biti,
Kyrie eleison.

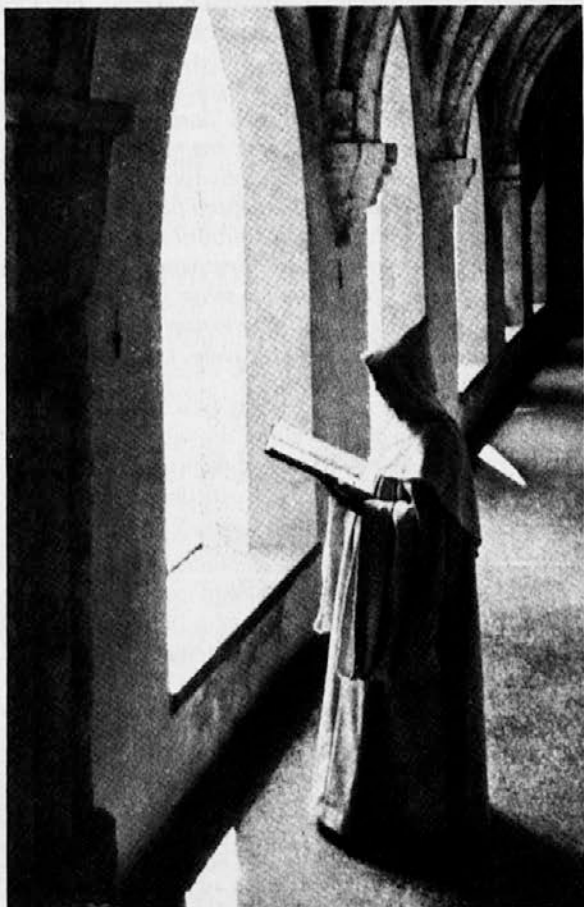
Razlike so sledeče: Naslovitev v nemški pesmi je "Christ", v slovenski pa "naš Gospud". Dalje naša pesem poudarja vstajenje od smrti, v nemški je poudarek na premaganju muk. V naši pesmi je martra bridka, torej gre za stilem, ki zavzema določeno čustveno obeležje do vsebine.

Če se opremo na skopo analizo besedila in jo premislimo, zablesti pred nami živa podoba prvotne vere Slovencev. Najprej je ta vera biblična, saj počiva na veri v Jezusovo vstajenje kot temeljnem dejanju odrešenja. To je vstajenje od smrti, je zmaga nad smrtjo. In ta zmaga je nujnost verujočih. Vstajenska vera je vera veselja in upanja. Vernik jo himnično opeva.

Po tem je ta vera osebna, saj čustvuje s trpečim Gospodom (bridka martra), je živo zaupna, saj se osebno in intimno obrača k svojemu Gospodu (naš Gospud), hkrati pa je ta vera tudi občestvena. Gospod je "naš Gospud", Gospod občestva vernih, torej Cerkve.

Ta skromna kitica pa odpira še druga sodobna vprašanja in nanje odgovarja. Kirielejson je bil del "ljudskega bogoslužja"; to govori o dejstvu, kako je bila živa občestvena zavest Cerkve kot božjega ljudstva in je še ni zameglila fevdalna miselnost, ki danes, žal, ni povsem presežena, zlasti pri nas. In prav zato, ker kirielejson ni bilo besedilo bogoslužnega obredja, kar je bila splošna spoved, ni bil podvržen normi univerzalizma, ki je zabilisal vsako osebno noto. Nasprotno, prav ljudsko bogoslužno petje je ohranjalo religiozno zavest, jo krepilo in verujočemu dajalo možnost, da se celostneje izrazi.

Ta navidez skopa pesem, a bogate vsebine, je bila stoletja izraz in vir vstajenjske vere naših prednikov; je živo nasprotje današnjim sladkobnim molitvam in pesmicam, ki naš religiozni čut izprevračajo v nekako lažno čustvovanje in našo vero v maniro. V našem času, ki je čas bogoslužne in verske prenovne, se zdi, je naša dolžnost spet izgrebsti zasute izvire in se ob njih odžejati.

Križni hodnik starodavnega stiškega samostana belih menihov, ki so nam ohranili našo prvo zapisano pesem

Vabilo

DRAGI ROJAKI!

Končno bomo tudi Slovenci dočakali svoj dan, 27. junij! Tega dne se bo začelo prvo, ustanovno zasedanje Svetovnega slovenskega kongresa. Slovenci iz vsega sveta, zamejstva in Slovenije se bomo prvič v svoji zgodovini srečali kot narodno občestvo; v svoji nacionalni veličini in človeški skromnosti si bomo stisnili roke, sedli za isto mizo in si povedali, kdo smo in kako kot posamezniki in narod hočemo v prihodnost. In kaj hočemo? Predvsem obstati kot narod – v vsej svoji raznolikosti in individualiziranosti.

Okrog stopetdeset delegatov Slovencev iz sveta, zamejstva in matične domovine bo tega dne ustanovilo v s e n a r o d n o organizacijo Slovencev, S v e t o v n i s l o v e n s k i k o n g r e s , ki si bo – ob razumevanju in spoštovanju medsebojnih razlik – prizadevala za ohranitev in razcvet slovenstva. To bo naddržavna in nadstrankarska, vseslovenska ustanova. Iskala bo zametene poti med nami in nam tudi utirala pot v javnost sveta: Slovenci moramo postati sodoben narod, odrešen travm preteklosti, majhnosti in zaplankanosti, najti moramo svoj sodobni obraz in izraz. Postati moramo narod med priznanimi narodi sveta. Slovenija mora končno priti na politični zemljevid sveta. Na tem tridnevnem zasedanju Svetovnega slovenskega kongresa zato ne bomo mogli samo praznovati, ampak tudi d e l a t i . Ob slavnostnem delu bo vrsta strokovnih posvetovanj in predavanj, kjer bomo izme-

njali svoje izkušnje in poiskali pota medsebojnega sodelovanja in vstopa v svet. Svetovni slovenski kongres bo t r a j n a ustanova, zato bomo morali utemeljiti načine njenega delovanja v naslednjih letih.

Ker bo konec junija hkrati tudi čas, ko se bo slovenski oblasti izteklo polletno obdobje po plebiscitu, v katerem mora pripraviti vse potrebno za dejansko osamosvojitve, bomo lahko tudi preverili njeno uspešnost.

K temu velikemu dogodku seveda vabimo še večje število gostov, (tudi mednarodnih) opazovalcev in ljudi dobre volje, ki bi radi prisostvovali temu edinstvenemu srečanju, med njimi tudi Vas, ki berete te vrstice! Ne zamudite tega srečanja v domovini in z domovino! Ker bo to tudi čas začetka dopustov, boste lahko svoj dopust prilagodili zasedanju Svetovnega slovenskega kongresa. Videli boste, letos bo v Sloveniji čisto drugače kakor v preteklih letih!

Ljubljana se že mrzlično pripravlja na veliki dan, ko bo vsa bela in praznična pozdravila s v o j e ljudi. Pripravlja vrsto kulturnih prireditev, koncertov, razstav in predstav, Športnih srečanj med Slovenci iz tujine, zamejstva in Slovenije, izletov na različne (spominske) kraje Slovenije in zamejstva, pripravljajo se velike in majhne trgovinice . . . Pri vsem tem delu smo vznemirjeni in srečni: sprejeli bomo svoje rojake, sprejeli jih bomo odprtega srca in čisto drugače kot doslej – kot s v o j e , kot del našega srca.

V imenu Konference za Republiko Slovenijo in v svojem imenu Vas toplo vabim, pridružite se nam!

Predsednica Konference za Slovenijo
Svetovnega slovenskega kongresa Spomenka Hribar

Spomenka Hribar.

Oj, Triglav,
moj dom,
kako si krasan! . . .

VELIKONOČNI SPORED:

MERRYLANDS – Na cvetno nedeljo (24. aprila)

bo ob pol desetih dopoldne na dvorišču blagoslov oljk in butaric ter drugega zelenja, nato bomo šli v procesiji v cerkev. Ta sprevod nas spominja, ko so Judje s palmovimi vejami navdušeno pozdravljali Kristusa, ko je jezdil v Jeruzalem. – Sledila bo sveta maša z dramatisiranim branjem pasijona. – **Na veliki četrtek** bo ob sedmih zvečer sveta maša v spomin zadnje večerje, ko je Jezus jemal slovo od svojih učencev pred svojim trpljenjem in smrtjo. Ta večer je postavil zakrament mašniškega posvečenja in presvete evharistije. Po maši bomo pred Najsvetejšim molili za duhovnike in za Cerkev, kot je to običajno na ta dan. –

Na veliki petek bo liturgično opravilo ob treh popoldne. Ta obred vsebuje branje pasijona, češčenje križa, prošnje za vse stanove in sveto obhajilo. – Zvečer ob sedmih bomo molili križev pot. – **Na veliko soboto** bo blagoslov jedil ob dveh in ob petih popoldne. Obkrat bo tudi kratko češčenje Najsvetejšega, ki bo izpostavljeno v božjem grobu. – Vigilna maša bo ob sedmih zvečer. Obred vsebuje tudi blagoslov novega ognja, velikonočne sveče, ki predstavlja vstalega Kristusa. Ta sveča potem gori med mašami na velikonočne nedelje, ob podeljevanju krsta in pri pogrebnih mašah skozi vse leto. Med obredi je tudi hvalnica luči

– vstalemu Zveličarju, blagoslov krstne vode ter obnovitev krstnih obljub. Med mašo se spet oglasita Slava in Aleluja, ki sta molčali ves postni čas. – **Na velikonočno nedeljo**, 31. marca, bomo imeli slovesnost Vstajenja ob osmih zjutraj, pa tudi procesijo z zahvalno pesmijo in blagoslovom z Najsvetejšim, nakar sledi slovesna maša. Sodeluje mešani zbor, kakor tudi na veliko soboto zvečer. Druga maša velikonočne nedelje bo ob desetih dopoldne. – **Na velikonočni ponedeljek** bosta sveti maši ob pol desetih dopoldne in ob šestih zvečer. Ob sedmih pa bo v dvorani že tradicionalno **Pirhovanje**, pri katerem bo igral ansambel LIPA.

FIGTREE – WOLLONGONG ima za praznike naslednje bogoslužje: Na veliki petek bo slovesno opravilo dneva (vsebuje vse, kot omenjeno za Merrylands) ob sedmi uri zvečer, na veliko soboto bo blagoslov jedil in evharistična pobožnost ob dveh popoldne, na velikonočno nedeljo pa slovesna maša ob 11.30 dopoldne.

CANBERRA ima slovensko sveto mašo na velikonočno nedeljo (31.marca) ob šesti uri zvečer. Kraj: cerkev sv. Petra in Pavla, Wisdom St., Garran. Nato bo spet redna sveta maša v nedeljo 21. aprila ter naprej sleherni mesec na tretjo nedeljo. Pevci in pevke naj pridejo vsaj dvajset minut prej na pevsko vajo.

NEWCASTLE pride na vrsto za slovensko mašo na

SV. RAFAEL

Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,

Fr. Ciril Božič, O. F. M.,

St. Raphael Slovene Mission,

313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160

(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)

Telefon: (02) 637 7147

Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne

St. Raphael Convent,

311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160

Telefon: (02) 682 5478

belo nedeljo, 7. aprila. Kraj: cerkev Srca Jezusovega, Hunter Street, Hamilton. Čas: ob šestih zvečer. Po maši je srečanje v dvorani kot navadno.

GOLD COAST, QLD., ima sveto mašo v soboto po veliki noči, 6. aprila, ob 7.30 zvečer. Cerkev Srca Jezusovega, Fairway Drive, Merimac. Po maši je kot običajno srečanje.

BRISBANE ima slovensko mašo na belo nedeljo, 7. aprila, ob 11.30 dopoldne. Kraj: cerkev Matere božje, vokal Peel in Merivale Sts, South Brisbane. Po maši srečanje.

SUNSHINE COAST ima sveto mašo isti dan kot jo ima Brisbane, a ob 7.30 zvečer v cerkvi Matere božje Morske zvezde, Church St., Marroochydore. Po maši čajanka v dvorani ob cerkvi.

WAGGA-WAGGA pride za slovensko službo božjo na vrsto v nedeljo 21. aprila ob enajsti uri dopoldne v kapeli na Mt. Erin, Edmondson Street. Prosim, obvestite se med seboj!

ZAKRAMENT SPRAVE – SVETA SPOVED je zakrament, ki ga nismo nikoli opustili za velikonočne in božične praznike. Sploh si ne moremo misliti praznovanja velike noči brez tega zakramenta. Brez resnega in rednega prejemanja tega božjega daru je krščansko življenje komaj životarjenje. Pogosto prejemanje svetega obhajila brez občasne spovedi je najmanj rečeno **vprašljiva zadeva**. Sveto pismo pravi, da pravični greši sedemkrat na dan. Sveti Janez pa pravi: "Ako rečemo, da nimamo greha, sami sebe varamo in v nas ni resnice. Ako svoje grehe priznamo, je zvest in pravičen, da nam naše grehe odpusti in nas očisti vse krivici. Ako rečemo, da nismo grešili, ga postavljamo na laž in njegove besede ni v nas" (1 Jan 1, 8–10). Ko boste brali spored velikonočnih obredov ali svetih maš v naši cerkvi in na raznih krajih, vedno velja, da je povsod

vsaj pol ure prej prilika za prejem zakramenta sprave, četudi ni posebej omenjeno. Počakajte v bližini spovednice, ali pa patru v zakristiji povejte, pa bo rad ustregel. — Še vedno velja pri nekaterih naših ljudeh kaj zgrešeno mnenje, da so redni spovedanci res grešniki. Resnica pa je, da se ti očiščujejo in posvečujejo, drugi, ki tega ne delajo, pa kopicijo greh na greh in sami sebe varajo, da nimajo greha. Saj tudi naša stanovanja ne čistimo le vsakih par let, ko bi bilo že tako zane-marjeno, da bi se težko pripravili k delu — čistimo jih sproti in redno, da nas ni sram, če pridejo gostje v hišo. Kaj torej ne bomo skrbeli za čistost srca, kadar povabimo vanj najvišjega gosta — Jezusa samega!?

DAROV ZA POPLAVLJENCE v Sloveniji še nisem omenil. Zbirali smo jih in poslali v Ljubljano Slovenski karitas, da je z njimi pomagala žrtvam hudega neurja in poplav okrog prvega novembra. Iskrena zahvala vsem darovalcem, saj smo zbrali med sabo lepo vsoto 41,573 dolarjev. V to vsoto so vključeni darovi rojakov iz Sydneya, Wollongonga, Newcastla, pa tudi Queenslanda. Sydneysko slovensko društvo (SDS) in sydneyski klub Triglav sta posebej pridno zbirala darove.

MAJSKO ROMANJE v Earlwood bo letos v nedeljo 5. maja. Ob treh popoldne bomo imeli pri lurški votlini sveto mašo in marijansko pobožnost. — Šmar-nično pobožnost pa bomo imeli v Merrylandsu skozi ves maj vsak petek, soboto in nedeljo. V Figtree bo vsako sredo ob sedmih zvečer.

17. MLADINSKI KONCERT bo letos v soboto 5. oktobra. Ker še niso urejene formalnosti glede dvorane, bomo kraj objavili v prihodnji številki. Danes le v toliko, da se mladina že lahko pripravlja za nastop, ker koncert bo.

POKOJNI:

V nedeljo 10. februarja 1991 je v Woden Valey bolnišnici v Canberri v dopoldanskem času umrla **PALMIRA ŽUŽEK** r. Pribac. Bila je stara komaj 45 let. Rodila se je 6. decembra 1945 v vasi Sergaši na Koprskem kot hčerka Simona in Terezije r. Dodič. V Avstralijo je prišla leta 1965 ter se v Melbournu poročila z Jožetom Žužkom, doma na Dolenjskem. Razen nje-ga ob smrti zapušča še pet otrok, od katerih je najmlajši Daniel star komaj enajst let. Pokojnica je bila sama iz velike družine trinajstih otrok. Tu v Avstraliji je njen brat, priznani pesnik Bert Pribac, ter sestra Marija por. Tembli, dve sestri pa sta v Italiji.

Mira je bila bolna okrog eno leto in pol. Prestala je težko operacijo, ki pa ji žal ni vrnila zdravja. Vdano je prenašala svojo bolezen in večkrat prejela svete zakramente, malo pred smrtjo pa ji je bolniški duhovnik podelil sveto maziljenje. Ob smrti ni bila želela imeti

pri sebi vse svoje in je tako spravljena z vsemi ter z Bogom odšla s tega sveta. Vse do svoje bolezni je bila skrbna žena in mati, ki se je nesebično razdaljal za svojo družino.

Pogrebna maša je bila opravljena v Garranu, ACT, na Valentine's Day, v četrtek 14. februarja. Udeležba je bila zelo lepa in vsi navzoči so sočustvovali z otroki, ki so izgubili mater v letih, ko bi jo še zelo potrebovali. Po zadušnici smo zemske ostanke pokojnice spremili na Gungahlin pokopališče, kjer se je po poslovnih molitvah od nje poslovil tudi predsednik canberškega slovenskega društva g. Lojze Kavaš, tamkajšnji ženski zbor pa ji je zapel v slovo pesem "Kje so moje rožice". Nato je predsednik vse navzoče povabil v slovenski klub na pogrebščino, ki jo je odbor poklonil v spomin pokojne Mire.

V petek 1. marca je smrt spet posegla v vrste sydneyskih rojakov. Ob tretji uri popoldne — ura Kristusove smrti na križu — je v parramatski bolnišnici umrl **RUDI BREŠKON**. Rojen je bil 2. julija 1930 v Borjani pri Kobaridu v družini Jožeta in Barbare r. Špolar. Kot toliko njegovih sovrstnikov, ki so se razočarali nad komunizmom, je že v mladih letih zapustil svoj rojstni kraj. Odšel je v Italijo in bil skoraj dve leti v taborišču Farfa Sabina blizu Rima. V januarju leta 1955 se je v Vatikanu poročil s Katarino Špolar, po rodu prav tako iz Borjan. Na ladji "Flaminia" sta februarja naslednjega leta prispela v Avstralijo. Trinajst let sta živela v kraju Scone, NSW, nato štiri leta v Muswellbrook, v Condell Parku, Bass Hillu, zadnjih nekaj let pa v Berali. Pred desetimi leti je družino zadela nesreča: umrla je hči Dorothy, stara komaj 25 let. Rudi, po poklicu mizar, pa se je moral leta 1981 zdravniško upokojiti zaradi poškodbe hrbta. Pred dvema letoma je obolel še za rakom na žlezah. Z operacijo in kemoterapijo so bolezen za dobro leto res ustavili. Rudi je bil ves čas bolezni zelo potrpežljiv in hotel je biti neodvisen od drugih. Skoro do zadnje-ga je sam vozil avto, ko je šel v bolnišnico na razne preglede. Zadnje tedne pa je bolezen hitro napredovala. Prav na prvi petek je prejel zakramente, po nekaj urah dotrpel ter odšel v boljše življenje. Pogrebno mašo smo imeli v naši cerkvi v torek 5. marca, pokopan pa je bil na pokopališču v Liverpoolu, kjer počiva tudi hči Dorothy. Poleg žene zapušča še brata Dominika (v Maitlandu, NSW), brata Jožefa (na domu) in brata Avgušтина (v Furlaniji).

Dne 12. februarja je v Parramatti v bolnišnici izdihnila **ROSE JAMŠEK** r. Zwolensky. Rojena je bila v Bački v vasi Filipovo, ki se zdaj imenuje Krašek. V Avstralijo je prišla v oktobru 1951 ter se 13. januarja 1952 v taborišču Greta poročila z Vinkom, po rodu iz Trbovelj. Poleg njega zdaj zapušča hčerki Elizabeth

in Agnes ter sinova Martina in Erika. Pokojnica je bila skrbna žena in mati, ki je lepo vzgojila vse svoje otroke. Bolehala je nekaj mesecev s tumorjem v glavi, ki ji je končno povzročil smrt. Pokopana je bila na Pine Grove pokopališču, Eastern Creek, po pogrebni maši v cerkvi sv. Benedikta, Smithfield.

V Mater bolnišnici v Waratah (Newcastle) pa je v soboto 2. marca umrl JOŽEF PFEIFER, rojen 23. marca 1920 v Trbovljah. V decembru 1954 se je poročil z Milko, ki je po rodu iz Kočevja. Družina je živel v Islingtonu (Newcastle). Poleg žene zapušča sina Jožefa ml. ter hčerki Dragico por. Burgar in Brigito por. Majdančič. Ves čas do upokojitve je bil pokojni rojak zaposlen pri BHP v Newcastleu. Pet let je bolehal za rakom ter prestal dve težki operaciji. Z zakramenti okrepljen je zapustil ta svet. Pogrebne molitve za pokoj njegove duše so bile opravljene v krematoriju v Beresfieldu v torek 5. marca.

Vsem sorodnikom omenjenih pokojnih izrekamo naše iskreno sožalje. Molimo za pokojne, pa tudi za žalujoče, da jim bo Bog nadomestil izgubo dragih svojcev z drugimi darovi svoje dobrote!

KRSTI — Antoni Cetinič, Guildford, NSW, oče Antun, mati Tončica r. Šeparović. Botri sta bili Du-bravka Lipovac in Tatiana Šeparović. — Merrylands, 9. februarja 1991.

Alexander Zadel, Port Kembla, NSW. Oče Angelo.

mati Angela Yvonne r. Robinson. Botrovala sta Mirko in Freda Zadel. — Figtree, 10. februarja 1991.

Stefanie Pearl Deskovič, Cherrybrook, NSW. Oče Steven, mati Allison r. McQueen. Za botra so starši izbrali Stevena Johna in Sonio Barton. — Merrylands, 3. marca 1991.

Malčkom in njih družinam ter botrom naše iskrene čestitke!

ŠTIRI VISOKE GOSTE pričakujemo v tem letu. Proti koncu julija ali v začetku avgusta bo med nami p. provincial dr. Miha Vovk, ko se bo vračal iz ZDA, kjer bo v San Diegu, Kalifornija, na generalnem kapitlju frančiškanskega reda. Volili bodo novega generalnega predstojnika. — Sredi avgusta nas bo obiskal kot delegat slovenske škofovske konference za izseljence koprski škof dr. Metod Pirih. — Prve dni aprila pa pride v Avstralijo m. Julija, generalna predstojnica kongregacije naših sester frančiškank Brezmadežne, in pa m. Avrelija, provincialna predstojnica slovenskih sester. Prva živi v Grazu v Avstriji, druga pa v Slovenski Bistrici. — Vsem kličemo: Dobrodošli med nami!

PIRHOVANJE bo tudi letos na velikonočni ponedeljek, 1. aprila, ob sedmih zvečer. Tokrat nam bo igral ansambel "Lipa". Priporočamo se za rezervacije, ki jih oddajte telefonsko ali osebno najkasneje do opoldne dneva prireditve. Številka cerkvenega telefona je 637-7147, sestrskega pa 682-5478.

P. VALERIJAN

VELIKONOČNA PROCESIJA

Bandero vihraj
prek' naših polj,
kjer s petjem pozdravlja
iz groba vstalega
Kristusa —
dolga procesija.

Bandero vihraj!
Poguma nam daj,
da bomo veseli
mi s križem hiteli
na pot,
ki kaže jo vstali
Gospod,
nam da blagoslov
za polja in krov.

Milka Hartman

M. Gaspari:
Vstajenje

IZPOD TRIGLAVA

P. dr. ROMAN TOMINEC, vsekakor eden najbolj znanih slovenskih frančiškanov, je dne 23. februarja umrl v visoki starosti. Saj je bil rojen v Ljubljani leta 1900 ter je bil po smrti urednika MISLI, našega patra Bernarda Ambrožiča, starosta slovenskih frančiškanov. V duhovnika je bil posvečen leta 1922, potem pa v Münchnu študiral umetnostno zgodovino in svetovno literaturo ter leta 1926 prejel doktorat. Kot docent za krščansko in liturgično umetnost na ljubljanski Teološki fakulteti se je posebej posvetil likovni vzgoji duhovnikov in varstvu cerkvenih umetnostnih spomenikov. Bil je vse dolgo življenje znan kot goreč dušni pastir ter eden najbolj priljubljenih in iskanih ljubljanskih duhovnikov. Pogreb je bil 27. februarja na Žale, kjer je dobil pokojnik prostor med skupnimi frančiškanskimi grobovi. R. I. P.

SLOVENSKEMU športnemu svetu bo ostala nepozabna nedelja 10. februarja 1991: v Val di Fiemme v Italiji je na 39. svetovnem prvenstvu v klasičnih smučarskih disciplinah **Franci Petek** postal svetovni prvak v smučskih skokih. Pa tudi po vsej Sloveniji je završalo od veselja, v Lescah – njegovem rojstnem kraju – pa še posebej. Franci je iz globokoverne družine petih otrok, ki je že pred sedemnajstim leti nenadoma izgubila očeta ter je morala mati Marjana sama skrbeti za vso družino. Pa je šlo z božjo pomočjo in pod Marijinim varstvom, saj so vsi skupaj radi poromali na Brezje, kjer je svoje otroke priporočala Materi božji. In taka je slika družine še danes, mati Marjana pa je celo članica laškega župnijskega sveta. Zato je poleg pozdravnih brzojavk predsednika Kučana in slovenskega premierja Peterleta Franci ob izredni športni zmagi prejel tudi čestitke nadškofa in metropolita dr. Alojzija Šuštarja. Ta mu je v svojem imenu in imenu slovenske Cerkve pisal takole: "Dragi Franci! K Tvojemu tako izrednemu uspehu, da si postal svetovni prvak, Ti iskreno čestitam. S Teboj in z vašo družino, s Tvojimi prijatelji in z vsemi Slovenci se veselim Tvoje zmage. Želim Ti še naprej veliko uspeha v športu in na vseh drugih področjih in posebne božje pomoči ter božjega blagoslova. Prisrčne pozdrave Tebi in vsem Tvojim."

DELEGACIJA Zelenih Slovenije je bila lani v novembru na obisku v Ukrajini in po njej je Slovenija zvedela za grozljive razmere v pokrajinah okrog Černobila. Šele zdaj se kažejo daljnosežne posledice takratne je-

drske nesreče. Zato je Slovenija na pobudo Republiškega sekretariata za vzgojo in izobraževanje ter na pobudo Zelenih sprejela sklep in povabila na enomesečne počitnice 160 otrok iz okolice Černobila. Prispeli bodo v deželo pod Triglavom 25. maja.

OBALNI DOM UPOKOJENCEV v Kopru je pred božičnimi prazniki dobil kapelo z Najsvetejšim in s tem proslavil desetletnico svojega obstoja. Tako se je končno le izpolnila želja večine oskrbovancev, ki jih je v domu 204. Pa tudi uslužbenci, ki jih je 75, niso imeli nič proti. Sedaj bo v domu gotovo več zadovoljstva, saj bodo ostareli prinašali svoje težave pred tabernakelj. Za Boga ni človek nikoli prestar, neuporaben. Vsakega rad posluša in ga nikoli ne zapusti.

Tabernakelj je blagoslovil koprski škof dr. Metod Pirih na božični dan popoldne.

KAJ GROZEČE je poročilo, ki govori o nezaposlenosti v Sloveniji. Dežela pod Triglavom še nikoli ni doživljala tako naglega zmanjševanja zaposlenosti kot v tem letu. Računajo, da bo do konca tega leta kakih 60.000 delavcev brez posla. Poleg naraščanja brezposelnosti pa je vsak dan bolj pereče vprašanje, kako rešiti problem presežnih delavcev. Podjetja napovedujejo, da bodo morala odpustiti kakih 70.000 oseb. Med temi naj bi jih 20.000 preusmerili v nove programe, 12.000 naj bi nekaj časa čakalo na novo delo. Ostali naj bi bili predčasno upokojeni, ali pa bodo dobili odpravnice.

Slika vsekakor ni rožnata, ljudje pa postajajo nestrpni, ker so od nove vlade pričakovali kar v nekaj mesecih spremembe na bolje. Nekaj nemogočega! Komunisti položaj izrabljajo in mečejo blato na demokratsko vlado. "Še jokali boste za komunisti," in podobne neumestne fraze čuješ lahko sredi Ljubljane. Ekonomisti pa trdijo, da bi do istega ali pa še slabšega položaja prišlo tudi pod komunistično oblastjo. Slovensko gospodarstvo je na tleh, za kar se imamo zahvaliti vodstvu preteklih desetletij. Le s potrpljenjem in smislom za žrtve pa s skupdržanjem bomo uspeli, če smo tega seveda še zmožni. . .

KOROŠKA POJE že desetletja imenujejo glasbeno prireditev, ki jo leto za letom prireja Krščanska kulturna zveza v Celovcu ter z njo spodbuja zamejske koroške Slovence k zlahtni slovenski besedi in pesmi. Letos je bila ta mogočna prireditev 3. marca in Dom glasbe v Celovcu je bil poln do zadnjega kotička. "Koroška je pela, poje in še bo pela," je poudaril ob burnem ploskanju v svojem pozdravnem nagovoru slovenski premier Lojze Peterle. Posebej je omenil pokojnega zaslužnega salezijanca dr. Franceta Cigana, ki je dolgo let krojil koroško pesem in je brez njegovega imena ni mogoče pravilno vrednotiti.

Letošnja prireditev **Koroška poje** je hotela biti tudi spomin 400-letnice smrti evropskega Slovence, skladatelja Jakoba Gallusa, zato so v prvem delu prireditve zbori peli v glavnem njegove skladbe. Najbolj pa je zaživela **Koroška poje** v drugem delu s kantato Ustoličene karantanskega kneza, za katero je besedilo napisal Lovro Kaselj, uglasbil pa jo je pokojni Franc Cigan.

PRIMICOVA JULIJA, navdihovalka Prešernove ljubescenske poezije, je dobila doprsno reliefno plastiko. Vzidali so jo na pročelje bivše ljubljanske gostilne "Pri belem volku" ob hiši, v kateri je živel ta Prešernova neizpolnjena ljubezen. Kiparsko delo iz žgane gline je naredil kipar Tone Dolinar.

HEROINSKA POT gre očitno tudi skozi Slovenijo, tako kažejo vsi znaki zadnjega časa. Na slovenskih mejnih prehodih in v njih bližini so nedavno prijeli več tihotapcev heroina. Teža zaplenjenega mamila je bila skupno 25 kilogramov, kar je tudi visoka vrednost. Heroin je bil določen za slovensko oz. jugoslovansko uporabo, pa tudi za evropski trg.

Tako vse kaže, da tudi naši deželi pod Triglavom ne bo prizanešeno s to moderno kugo, ki hoče zajeti ves svet. Nekateri brezvestneži spravljajo v svoje žepe težke milijone – na račun mladih, ki jih premoti in tudi uniči svet mamil. . .

TOLE PA SMO BRALI v argentinski "Svobodni Sloveniji" pod naslovom **Nekaj o Titovi sliki**. Poročal je sam glavni urednik Tine Debeljak ml.:

Po zadnjih volitvah za novi odbor se je Slovenska izseljenska matica "prenovila", kakor sami pravijo, oziroma le malce "prepleskala", kot sodimo drugi.

Ko sem bil v Ljubljani, so me povabili na razgovor s predsednikom SIM dr. Mirkom Jurakom. Popeljali so me v sejno sobo, da ga počakam. Ko se malo razgledam, opazim, da sedim točno pod Titovo sliko, ki je "krasila" sobo.

Spreletelo me je, nisem dolgo pomišljal in sem vstal ter precej glasno dejal, da je že čas, da snamejo Titovo sliko, posebno še, če želijo delati z izseljenci raznih političnih prepričanj. In zaključil sem, da Slovenci v Argentini ne bomo sodelovali s Slovensko izseljensko matico, dokler bo visela Titova slika na steni oziroma stal Titov kip v predsobi. Nato sem odšel; če bi se dala vrata zaloputniti, bi to storil!

Ni še minilo pol ure in ko sem čakal v predsobi kabineta ministra dr. Dularja, je za mano prišel telefonski klic z Matice, da Titova slika ne visi več ter da tudi kipa ni več. Zato sem se lahko dogovoril za pomenek z dr. Jurakom, ki sem ga nato imel na silvestrovo v novem Figovcu.

Tako je res, da je treba komu "pomagati", da uvidi, da so se časi spremenili.

Misli, Marec 1991

**Slovensko
Pismo**

THE SLOVENE LETTER

je nova informativna revija, ki jo izdaja
AVSTRALSKA SLOVENSKA KONFERENCA.
Se želite seznaniti z njeno vsebino?

Sporočite nam svojo željo in vam pošljemo
zadnjo številko brezplačno na ogled. Potem pa
sami odločite, ali se boste nanjo naročili.

SLOVENSKO PISMO je edina revija te vrste v
Avstraliji. Prinaša obilo informacij o tekočih do-
godkih v Sloveniji ter med Slovenci v Avstraliji in
tudi drugih zanimivosti. Izhaja šestkrat na leto.
Berite, ne bo vam žal!

Naročila pošljite na:

UPRAVA/ADMINISTRATION

Alfred Brežnik

P. O. Box 188

COOGEE, NSW, 2034, AUSTRALIA

Tel: (02)519 3933 - Fax: (03)550 1378

ŠTEVILO TELEFONOV na področju Slovenije se zelo hitro dviga: samo lansko leto je dobila slovenska telefonska mreža 18.624 novih priključkov. Skupno je sedaj v Sloveniji 472.000 telefonskih priključkov. Tem pa se zdaj kar hitro pridružujejo tudi priključki za telefakse, ki jih je že nekaj nad 3100.

ZANIMIVO JE POROČILO, da v Sloveniji raste tudi število malih zasebnih vodnih elektrarn. Konec lanskega leta so našli že 147 zasebnih lastnikov, ki z lastno elektrarnico pokrivajo potrebe svojega gospodinjstva. Nekateri med njimi proizvajajo celo več električne energije kot jo sami porabijo, zato odvečno prodajajo elektrogospodarstvu.

ANKETE so postale moderne tudi v deželi pod Triglavom, dnevniku Delu pa so zadnji konjiček, kot prvi poročilo. Ena zadnjih anket je spraševala o predlogu Zelenih, da bi Slovenijo demilitarizirali, da bi torej pozabili na svojo vojsko. Skoraj polovica anketirancev je bila mnenja, da bi demilitarizacija koristila slovenski suverenosti, 33.7% je dalo negativen odgovor, dočim se 17.5% vprašancev ni vedelo odločiti. – Druga anketa o slovenski vojski pa je dala tele rezultate: popolnoma upravičeno smatra zahtevo po lastni slovenski vojski 44% ljudi, za 32% vprašancev je ta zahteva le delno upravičena, za 16% pa popolnoma neupravičena in bi takoj pometli z vojaštvom v Sloveniji. In če bi bila suverenost Slovenije ogrožena, bi 43% anketirancev bilo pripravljeno braniti jo z orožjem, 36% le v skrajni sili, 15% pa je izjavilo, da nikakor ne bi vzelo orožja v roke.

SVETO PISMO

ODLOMEK MESECA

NA POHODU

P. NIKO

“JEZUS JE MESIJA! Vstal je od mrtvih! Temu smo mi pričeli!” To je izhodišče krščanske Cerkve, oznanilo silne moči, ki jo je v dobrih tridesetih letih izpričala krščanska vera. Od prve majhne skupine, ki se je skrivala v Jeruzalemu in ni štela niti dvesto ljudi, se je Cerkev razrasla ter osvojila milijone ljudi po vsem svetu.

S tem izrednim širjenjem je povezana tudi Lukova želja, da bi to podrobno opisal. Svojega evangelija ni končal z vnebohodom. Spregovoril je tudi o glavnih dogodkih prvih tridesetih let rasti Cerkve do Pavlovega prihoda v Rim. Tako so nastala Apostolska dela.

Preden je Jezus svoje učence zapustil, jim je dal nekaj naročil:

- Zberite se v Jeruzalemu.
- Počakajte na Svetega Duha, ki sem vam ga obljubil.
- Pojdite po vsem svetu in bodite moje pričel.

Morda se kdo sprašuje, zakaj nisem izbral ob velikonočnem praznovanju odlomka, ki govori o Jezusovem vstajenju. A morda bomo ob življenju prvih kristjanov bolj začutili moč in obvezo te VESELE NOVICE. Prva Cerkev je bila namreč uspešna, ker je uredničila Jezusovo naročilo. Z velikim navdušenjem in zavestjo, da imajo vse, kar potrebujejo, so se po treh letih življenja z Jezusom odpravili v svet. Čakali so, dokler niso dobili potrditve, da jim zanesljivo pomaga Sveti Duh. V prvih petih poglavjih Apostolskih del Luka podrobno opiše začetek krščanske Cerkve. Na prve binkosti je Bog izlil svojega Svetega Duha na prve kristjane, jeruzalemska skupnost je zaživela v povsem novem duhu.

Luka veliko govori prav o življenju v skupnosti. Prvi kristjani niso bili le skupina posameznikov, ki so se včlanili v novo društvo. Bili so nova skupnost, ki je hotela vedno in povsod živeti iz svoje enkratnosti.

To se je kazalo na štiri načine:

TEDAJ je Peter spregovoril: “Veste, kaj se je dogajalo po vsej Judeji, začenši v Galileji s krstom, ki ga je oznanjal Janez: Veste o Jezusu iz Nazareta, ki ga je Bog mazilil s Svetim Duhom in z močjo; hodil je iz kraja v kraj ter delal dobra dela in ozdravil vse, ki so bili pod hudičevo oblastjo, zakaj Bog je bil z njim. Mi smo pričel vsemu, kar je storil v judovski deželi in v Jeruzalemu. Razpeli so ga na križ in usmrtili. Bog pa ga je obudil tretji dan in mu dal, da se je očitno prikazoval, ne vsem ljudem, temveč pričam, ki jih je Bog vnaprej izbral, nam, ki smo z njimi jedli in pili, potem ko je vstal od mrtvih. Nam je tudi naročil, naj oznanjamo ljudem in pričamo, da je on tisti, ki ga je Bog določil za sodnika živih in mrtvih. O njem pričujejo vsi preroki. Vsakdo, kdor veruje vanj, so mu v njegovem imenu odpuščeni grehi.”

Apd 10, 34a. 37 - 43

1. berilo dnevne maše vel. nedelje

- DUHOVNO (evharistija in molitev)
- INTELEKTUALNO (apostolsko oznanjevanje)
- SOCIALNO (srečanja, skupni obedi ter skrb za bolne in trpeče)
- MATERIALNO (razdeljevanje lastnine in odpravljanje uboštva).

Ljudje so bili združeni v občestvu v vseh trenutkih vsakdanjega življenja. To je bil vsekakor popolnoma nov način življenja.

Današnji odlomek je vzeta iz najboljše pripovedi Apostolskih del, kjer doseže vrh v pripovedi o prvih krstih pogonov.

Kraj dogajanja je hiša Kornelija, stotnika kohorte, ki se je imenovala italška. Po videnju angela stotnik povabi apostola Petra v svojo hišo in ta ga nagovori. Če je bilo oznanilo sprva namenjeno Izraelu, pa je zdaj namenjeno vsem ljudem brez izjeme, saj je Jezus Gospod vseh. Svoj govor apostol Peter naveže na temeljni vidik apostolskega oznanila: izpolnitev prerokb. Pisec misli na preroška besedila o veri in odpuščanju grehov. Spoznanje, s katerim se konča celotni odlomek o Korneliju, je tole: v Jezusu, ki je umrl in vstal, Gospodu vseh, je odrešenje poslej darovano vsakomur, ki veruje, Judu ali poganu.

Oblika Petrovega govora se imenuje "kerigma". To pomeni oznanjevalno pridigo ali pa to, kar je bilo povedano in oznanjeno, torej vsebino oznanjevanja. Kerigma vedno predpostavlja vero in pričevanje tako oznanjevalca kot poslušalcev (npr. 1 Kor 2, 4). Kljub temu lahko opišemo vsebino kerigme kot "oznanjevanje Jezusa Kristusa" (Rim 16, 25).

Nekaj kratke razlage, za boljše razumevanje, prav gotovo nikomur ne bo škodilo. Ta odlomek iz velikonočnega bogoslužja božje besede sem izbral, da bi ob njem začutili, kot sem omenil, vso moč Kristusovega vstajenja, ki je napolnjevalo prestrašene in zgubljene učence, ter je postalo osnovno oznanilo prve Cerkve. Kar cela tri stoletja so prvi kristjani gradili svojo močno in nepremagljivo vero na sporočilu Jezusovega vstajenja. Postali so žive priče resničnosti apostolskega oznanjevanja, kar so potrjevali s pokončno držo ob vsemogočih oblikah preganjanja in nimalo tudi s svojim življenjem.

Prav v začetkih krščanstva poskuša tudi danes Cerkev najti zgled za svoje delovanje in življenje.

"Poznam samo dve ruski besedi: Hristos voskrese – Kristus je ustal!" je dejal nemški evangeličanski župnik ruskemu teologu, ki je leta 1954 kot prvi zastopnik pravoslavne Cerkve obiskal Nemčijo. Ne da bi kaj premišljeval, je Rus odgovoril: "Prav ti dve besedi pa sta tudi najvažnejši!"

Krščanstvo je odrešenjska religija. Oznanja odrešnje po Jezusu Kristusu in ga tudi daje. Toda ali je človek sploh potreben odrešenja? In česa naj bi bil odrešen?

Živimo v času, ko se ne sprašuje kdovekaj o krščanstvu in odrešenju, ki ga le-to oznanja. Nekateri pravijo, da v moderni industrijski družbi prvokrat ugotavljamo splošen pojav, da je izginilo upanje v odrešnje in pričakovanje milosti. Po njihovem mnenju ljudje danes sploh ne mislijo več na odrešenje in ne čutijo nobenega hrepenenja po njem.

Morda to drži za večino današnjih ljudi, še posebej za tiste, ki se popolnoma zgubljajo v zupanjem svetu in so kakor slepi za duhovni svet. Vendar je danes tudi dosti primerov, ki kažejo nasprotno. Ravno v naši dobi imamo pravi "semenj svetovnih nazorov", ki ponujajo ljudem odrešenje v najbolj različnih in najbolj nenavadnih oblikah. Samozvani preroki, ustanovitelji sekt, guruji in nove "mladinske religije" skušajo ljudem potešiti hrepenenje po odrešenju.

Ne moremo reči, da v človeštvu odmira hrepenenje po odrešenju, ampak je to hrepenenje postalo bolj sanjsko in pustolovsko.

Ljudi tlačijo telesne in duhovne tegobe. Predusem pa ima nad človekom zadnjo besedo smrt. Strah pred njo meče senco na vse njegovo življenje.

Človek seveda na vse mogoče načine poskuša, da bi se otresel tega strahu: zamišlja si, da človeštvo živi dalje; da je človeški um nesmrten; da človekova dejanja še naprej delujejo. Toda vse to ne more odpraviti tragike smrti. Človek zlasti ob tem dejstvu najmočnejše doživlja, da se njegovo hrepenenje po sreči in domovini ne more izpolniti na tem svetu. Svet se mu včasih zazdi kakor tujina, ki se zanj prav nič ne meni. V zadnji globini hrepeni po nekem raj in vendar čuti, da ga na tem svetu ne more najti.

Ker se človek ne more rešiti sam, se skuša rešiti s pomočjo drugih, ki se zdijo močnejši. Tako je mogoče razumeti, zakaj je vsa človeška zgodovina polna takih rešiteljskih likov, junakov in mesij. Zgodovina pa tudi uči, da se ta pričakovanja ne izpolnjujejo.

Bistvo odrešenja je osvoboditev od greha in prerojenje v novo življenje, "novo stvar" (prim. 2 Kor 5, 17). Zato je odrešenje mogel izvršiti samo eden in "edini srednik med Bogom in ljudmi", človek Jezus Kristus. Pogled v zgodovino in sedanost kaže, da so si ljudje sicer vedno znova izmišljali nove odrešenike, v katere so upali, vendar pa je samo eden mogel izvršiti resnično odrešenje.

V dejanju človeške ljubezni so zaradi naše ranjenosti po izvirnem grehu neke prvine sebičnosti, ki zmanjšujejo njihovo popolnost in čistost. Popolno dejanje ljubezni pa je le tam, kjer obstaja tudi volja, da bi se darovali za druge. Ker je Kristus popolnoma brez greha in je iz popolne ljubezni vzel nase smrt, ki je "kazen za greh", je mogel smrti vzeti njeno moč.

Zmaga nad smrtjo pa ne pomeni, da je bilo zgolj odpravljeno neko-zlo ali vzpostavljeno neko nevtralnno stanje, ampak da se je rodila milost, oziroma novo življenje v Jezusovem vstajenju: Odrešenikovo vstajenje pri tem ni samo "posledica" njegove smrti iz ljubezni ali neki dopolnjujoči dodatek, ampak je takorekoč drugi izraz Kristusove smrti iz ljubezni; v vstajenju je ta edinstvena smrt "dozorela" in v njem se je razodela njena moč. Zato sta smrt in vstajenje neločljiva v Kristusovem odrešenjskem delu. Sta torej eno in tako ju moramo tudi gledati v življenju odrešenega človeka.

Naj zaključim tokratno razmišljanje s pripovedovanjem F. Malleta - Jorisa, ki se je na velikonočno jutro v cerkvi nasmehnil starejši dami. Takole je zapisal: "Bila je velika noč, vstajenjska aleluja je odmevala v meni. Nasmehnil sem se ji, enostavno zato, ker je aleluja veljala tudi njej. Bila je jezna, kot da bi se tak nasmeh v cerkvi ne spodobil. Toda kdaj naj bi bil človek vesel, če ne na velikonočno jutro? Kje naj bi bil človek vesel, če ne v cerkvi?"

Sedaj bomo morda lažje razumeli, da so prvi kristjani res črpali vir veselja in notranje trdnosti iz Kristusovega vstajenja, kot nam poročajo Apostolska dela.

SV. CIRIL in METOD

Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,

Fr. Niko Žvokelj, O. F. M.,

SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 853 8118 in (03) 853 7787

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 853 9874

ZOPET smo tik pred velikonočnimi prazniki, ki nas vabijo k udeležbi ter ponujajo svojo bogato duhovno vsebino. Tu je letošnji

VELIKONOČNI SPOVED:

MELBOURNE: Cvetna nedelja (24. marca) — Osmo maša kot običajno ob nedeljah, **deseta** pa bo ob lepem vremenu na prostem pri lurški votlini. Pred mašo bo blagoslov obljučnih vejic, butaric in zelenja. Svojim otrokom pripravite butarice, da s tem ohranjamo lepe slovenske navade. Članice Društva sv. Eme jih vsako leto pripravijo kar precej in prodajajo na cvetno nedeljo pred deseto mašo, izkupiček pa gre v sklad za Dom počitka. — Kot običajno bo vsak udeleženec dobil blagoslovljeno oljčno vejico, da jo ponese domov.

Na torek velikega tedna (26. marca) zvečer ob pol osmih bomo imeli **spokorno pobožnost** kot pripravo na dobro velikonočno spoved, za katero bo prilika takoj po bogoslužju. Naj bi bila ta večer res lepa udeležba!

Veliki četrtek (28. marca) je dan spomina zadnje večerje ter ustanovitve duhovništva in presvete Evharištije. Maša je v vsaki cerkvi samo ena. Mi jo bomo imeli **zvečer ob pol osmih (7.30)**. Po maši je spovedovanje. — Vsako leto prosim, naj bi bila ta maša že zaradi pomembnega spomina bolj obiskana. Z njo tudi pričenemo tri velike dneve pred Gospodovim vstajenjem. Z udeležbo bogoslužja vseh treh dni (četrtek, petek in sobota velikega tedna) bo praznik vstajenja Gospodovega za nas res nekaj pomenil.

Veliki petek (29. marca) — dan spomina Odrešeni-kove smrti na križu in pokopa. **Dopoldne ob enajstih bomo opravili pobožnost križevega pota** (v lepem vremenu na dvorišču pred lurško votlino). Po pobožnosti prilika za spoved. — Pomembni obredi dneva (molitve in prošnje, branje pasijona, razkrivanje in češčenje križa, obhajilo) bodo **popoldne ob treh**. Po obre-

dih skupni obisk božjega groba v lurški votlini, nato prilika za velikonočno spoved.

Velika sobota (30. marca) nudi ves dan priliko za sveto spoved, samo pokličite patra v Baragovem domu, pa bo na razpolago. Obrede velikonočne vigilije bomo pričeli **zvečer ob osmih**, v lepem vremenu sedva na prostem pri votlini. (Žal mi je, a zopet moram ponoviti vsakoletno prošnjo možem in doraščajoči mladini, naj si ne laste parkirnega prostora za cerkviyo za zbiranje ob glasnem govorjenju in smehu, ki tako moti resne vernike. Tudi njih prostor med obredi je pred votlino, kjer naj sledijo bogoslužju.) Blagoslov novega ognja in velikonočne sveče, slovesna hvalnica, branje beril in obnovili bomo svoje krstne obljube. Maši velikonočne vigilije bo sledil domači običaj **VSTAJENJA** s procesijo in blagoslovom, končali pa bomo z blagoslovom velikonočnih jedil. Kdor bi želel odnesti domov na novo blagoslovljeno vodo, naj prinese zanjo s seboj stekleničko.

Velika nedelja (31. marca) — Maše bodo v slovenski cerkvi ob osmih, desetih in petih popoldne. **Deseta maša bo slovesna** in v lepem vremenu na prostem pri lurški votlini. Pred vsemi mašami je tudi prilika za velikonočno spoved, po končanem bogoslužju te nedelje pa vsakič tudi **blagoslov velikonočnih jedil**.

Velikonočni ponedeljek (1. aprila) — Spoved bogoslužja je nedeljski: maši ob osmih in ob desetih. Spovedovanje pred pričetkom.

Prilika za velikonočno spoved v domačem jeziku bo še na sledečih krajih v Melbournu oz. Viktoriji:

ST. ALBANS in okolica — slovensko spovedovanje bo v **sredo velikega tedna (27. marca) od 6 do 7.30 zvečer** v cerkvi Srca Jezusovega, kjer imamo slovensko mašo vsako drugo nedeljo v mesecu ob petih popoldne. (Prihodnja maša bo tam 14. aprila. Vabljeni! Z ozirom na število Slovencev v St. Albansu in okolici — East Keilor, Taylors Lakes . . . — bi nas bilo vselej lahko veliko več.

NORTH ALTONA in okolica ima priliko za slovensko spoved prav tako v **sredo velikega tedna (27. marca)**. Cerkev sv. Leona Velikega, **od 5.30 do 7 ure zvečer**.

SPRINGVALE in okolica ima velikonočno spovedovanje v slovenščini v cerkvi sv. Jožefa, Springvale, v **torek velikega tedna (26. marca) od 6 do 7 ure zvečer**.

GEELONG in okolica: velikonočna spoved bo v župniji svete Družine, Bell Park, na **veliki petek (29. marca) od 6 do 7.30 zvečer**. Če bo cerkev zasedena, bo spovedovanje v župnišču kot že večkrat poprej.

MORWELL in okolica. Ker je cerkev Srca Jezusovega prej zasedena, bo prilika za slovensko spoved

na cvetno nedeljo (24. marca) šele od 7 do 8 ure zvečer. Sledila bo izjemna sveta maša, ki jo imamo sicer redno vsaki drugi mesec na četrto nedeljo ob sedmih zvečer.

WODONGA - ALBURY ter rojaki okolice imajo svojo redno slovensko mašo vsako četrto nedeljo drugega meseca, v marcu letos na cvetno nedeljo (24. marca) ob sedmih zvečer. Prilika za velikonočno spoved bo pred mašo, od 6 do 7 ure. Cerkev Srca Jezusovega v Wodongi. Iskreno bi želeli, da bi priliko izrabili tudi moški, saj je Kristus ustanovil zakramente za vse, ne le za ženski svet. Mnogi rojaki, raztreseni po Avstraliji, nimajo prilike za slovensko spoved oz. slovensko bogoslužje. Duhovnik napravi dolgo pot do vas – prijetna je zavest, da rojaki znajo ceniti in izrabiti njegov obisk.

Naj rojake Melbourne in okolice ob tem velikonočnem sporedu tudi spomnim na dve slovenski velikonočni radijski oddaji, ki bosta prinesli praznične misli in naše lepe velikonočne pesmi v vaše domove. **Radio 3EA** bo imel velikonočno oddajo na velikonočni ponedeljek (1. aprila) zjutraj od 7 do 8 ure, **3ZZZ** pa v sredo po veliki noči (3. aprila) zvečer od 7 do 8 ure. Obe bosta v priredbi našega verskega središča. Prisluhnite jim!

+ Dne 11. marca sta si pred našim oltarjem obljubila zakonsko zvestobo **Audra Maria Durutt** in **Brandt Raymond McDonald**. Ženin je Avstalec, doma iz Severnega Queenslanda, nevesta pa je iz Melbourne in že tu rojena (njena mama je Zora Frank por. Durut). Prišla sta med nas samo za poroko, saj si bosta svoj dom ustvarila v Manoori, N. Qld. Želimo jima obilo božjega blagoslova na skupno pot!

+ Krsti pa so si sledili takole: Dne 3. marca so k našemu krstnemu kamnu prinesli **Justina Aidena**, ki je razveselil družino **Nazzarena Gilberta Rossetto** in **Juke r. Jenko**, Altona Bay. – Dne 16. marca je krstna voda oblila **Nino Marijo**, novo članico družinice **Pavla Skrbič** in **Hedvike r. Erzen**, ki si je ustvarila svoj dom v **Hoppers Crossingu**. Bo gotovo odlična pevka, ker je med krstom pridno jokala, četudi se zna tudi tako prijazno smejati. – Naslednji dan, 17. marca, pa je bila krščena **Indya Margaret**. Dobila sta jo **Darrel Eric McMahon** in **Maria r. Križanič** ter prinsla h krstu iz **Port Melbournea**.

Čestitke vsem trem družinam, malčke pa naj vse življenje spremlja krstna milost!

+ Žal moram veselim dogodkom spet dodati tudi smrtno obvestilo: Dne 10. marca je umrl v **Prince Henry Hospitalu** v Melbourne **BOJAN URŠIČ**, doma iz predmestja **Doncaster**. Dve neuspeli operaciji je

imel pred nekaj dnevi že v **St. Georges Hospitalu** v **Kew**, tretja je bila odločilna in žal prav tako ni uspela. **Bojan** je prihajal v našo cerkev od časa do časa in se rad ustavljal tudi v knjižnici. Še nedavno je naročil mašo za svojo pokojno ženo – kdo bi si mislil, da bomo tako hitro maševali za pokoj njegove duše. Ob krsti smo v naši cerkvi zmolili rožni venec v sredo 13. marca zvečer, naslednji dan po maši zadušnici pa smo ga spremili na pokopališče v **Kew**, kjer že počiva njegova žena **Darinka**.

Bojan je bil rojen v **Gorici** 8. avgusta 1916, doraščal pa je v kraju **Miren** in se tam leta 1954 tudi poročil z **Darinko Pelikan**. V Avstralijo se je družina izselila leta 1966. Tu zapušča hčerko **Louise Vlasto** por. **Swift** in sina **Johna**, v Evropi pa brata, ki je salezijanec in poučuje na **Sardiniji**. Vsem iskreno sožalje ob nenadni izgubi. **R. I. P.**

+ Z veseljem smo sprejeli **dr. Jožefa Pučnika**, predsednika sveta **DEMOS-a**, ki se je mudil na kratkem obisku v Avstraliji. Iz **Sydneja** je priletel v Melbourne v četrtek 28. februarja, ko smo ga pričakali in pozdravili na letališču **Tullamarine**. V nedeljo zjutraj, 3. marca, je odletel naprej v **Adelaide**.

V času med nami je bival v **Baragovem** domu, kjer je bil res dobrodošel gost. Kot se je večkrat izrazil, mu je bila naša domačnost všeč. Poleg uspešnega sestanka s člani **Narodnega sveta** za **Viktorijo** v četrtek zvečer, je bila v cerkveni dvorani v soboto zvečer lepo uspela prireditev z večerjo, kratkim kulturnim sporedom in govorom **dr. Pučnika**, kateremu so sledila vprašanja prisotnih in tudi zelo tehtni odgovori.

Upam, da je **dr. Pučnik** odšel iz Avstralije z dobri mi vtisi. V njegovem političnem delovanju za dobrobit našega naroda in ustanovitve samostojne države Slovenije mu želimo obilo uspehov.

Obisk visokega gosta, ki ima za demokratizacijo naše rodne domovine ogromno če ne morda celo največ zaslug, bo ostal vsem, ki so prišli z njim v stik, v najlepšem spominu. Čudim pa se tako nekaterim posameznikom kot organizacijam, ki na tako nenavaden način odklanjajo "politiko", torej tudi v Sloveniji porajajočo se demokracijo, prav tako (ali pa še bolj) kot prej diktatorski režim. Kaj še ne verjamejo, da je premik res storjen in rodna domovina potrebuje tudi sodelovanje svojih ljudi po svetu? Teh, ki med nami stoje ob strani, enostavno ne razumem.

+ **SLOMŠKOVA ŠOLA** našega središča je letos sprva kazala, da bo po tolikih letih zamrla. Učencev ni bilo in toliko let požrtvovalni učiteljici gospe **Pavlina Pahor** in **Viki Mrak** sta hoteli prepustiti delo komu drugemu, ki pa ga ni lahko dobiti. K šoli je pristopil pater **Niko** in končno sta obe obljubili pomagati, otrok pa se je nabralo šestnajst, več kot lansko leto. Obema se

iskreno zahvaljujem za dolgoletno dosedanje pomoč in že zdaj tudi za bodoče sodelovanje. Razumem in tudi cenim žrtve ob težavah stalnih obveznosti in daljav, ki sčasoma vsakemu sežejo preko glave.

+ Začeli smo s poukom za prvoobhajance kakor tudi za prejem svete birme, ki jo bomo imeli ob priliki obiska koprškega škofa dr. Metoda Piriha v septembru. Prijave sprejemamo samo še do velike noči. Redni verouk bo ob sobotah ob 4.30, izredni pouk in spremembe pa bom staršem sproti javljal.

+ V četrtek 7. marca je štirinajst mladincev s p. Nikom imelo pripravljani sestanek za ustanovitev Slovenske mladinske skupine (Slovenian Youth Group) našega verskega središča. Prvo srečanje je bilo že v nedeljo 17. marca ob štirih v dvorani in je privabilo 25 mladih. Pred leti smo nekaj podobnega že imeli, a dejavnost med mladimi rada zaspí, čim zmanjka osebe, ki je bila gonilna sila. Novi skupini mladih želim obilo uspehov in tudi stanovitnosti na začetni poti, za kar pa je nujna tudi duhovna plat in pripravljenost na žrtve.

+ Ne vem, če sem že omenil, da so na Jadranu namesto Marijinega znamenja zgradili dokaj večjo kapelico sv. Jožefa. P. Niko jo je blagoslovil 16. decembra ob priliki prve maše v njej. Na nedeljo 17. marca, pred praznikom sv. Jožefa, je bila tam ponovno maša. Obe nabirki (ob blagoslovitvi 548.18 dolarjev, zdaj pa 273.92 dolarjev) so Jadrančani namenili v Sklad za Dom počitka m. Romane ter se vsem darovalcem iz srca zahvaljujem.

+ **Dom počitka m. Romane** je pa zdaj res že v gradnji, kar lahko vidi vsakdo, ki pride v slovensko cerkev. Po izravnanju terena so najprej kopali in položili potrebne cevi za odvodne kanale, kar je dalo veliko dela. Na srečo je bilo vreme vse tedne na naši strani ter nam dež ni popolnoma nič nagajal. Zdaj delavci pripravljajo celotno površino bodočega poslopja za cementno ploščo, ki jo bodo po vsej verjetnosti končali v prvem tednu po veliki noči. Za isti teden mi je obljubljen tudi prvi ček državne pomoči, da ne zastanejo finančne obveznosti in z njimi seveda delo. Za enkrat se vse odvíja lepo po načrtih. Gradbenik Jože Golenko se je zares zagrizel v delo in je vse dneve pri nas.

Začetni bo treba tudi načrtovati, kako bo z vodstvom in administracijo Doma, dalje glede delovnega osobja in pa seveda rojakov, ki bodo prvi stanovalci našega Doma počitka. Država vsekakor ne bo pustila, da bi bil Dom dolgo prazen. Če je med Slovenci kaj resnih kandidatov, pa naj bodo kjer koli v Avstraliji, naj pišejo, da začnemo delati seznam. Osebe, ki so bile na prvem seznamu, ko smo pričeli načrtovati, so vse že med pokojnimi. Tako dolgo se je pač vlekla zadeva, seveda ne po naši krivdi.

+ Društvo sv. Eme bo priredilo na nedeljo 21. aprila PIKNIK v cerkveni dvorani in že zdaj vabi vse na BBQ-kosilo po zmerni ceni. Domača družba, domače melodije, srečolov in še kaj, da bo res prijetno.

Srečke za velikonočni srečolov bodo naprodaj do žrebanja po glavni maši velikonočne nedelje. Sezite po njih — gre v prid gradbi Doma počitka!

P. BAZILIJ

PET mesecev mineva, kar nas je v Avstraliji dosegla novica o hudih poplavah v Sloveniji, ki so najbolj prizadele Savinjsko dolino in Celje. Za nas je uradna akcija zbiranja sredstev v pomoč prizadetim, ki smo jo takrat začeli, z zadovoljstvom zaključena, za oškodovane rojake v domovini pa je šele začetek. Ob izteku zime se bodo namreč šele prav začela obnovitvena dela, ki naj bi poskušala premostiti največje zadrege v krajih, ki jim poplava ni prizanesla.

V Melbournu smo ustanovili viktorijski začasni Odbor za pomoč Sloveniji že 14. novembra. Vanj so se vključili predstavniki vseh tukajšnjih društev in organizacij, poleg njih pa tudi odgovorne osebe za slovenske radijske oddaje. Preko dveh Radiothonov in osebnih posredovanj ter zbiranj smo do 14. februarja iz Viktorije na katoliško dobrodelno organizacijo "Slovenska Karitas" poslali lepo vsoto 34.105.10 dolarjev. Odzvalo se je v teh treh mesecih potekanja naše dobrodelne akcije blizu 590 posameznikov in organizacij. Vsem bi se ob zaključku radi zahvalili za tako mero občutka — pomagati ljudem v stiski. Če še velja pogovor, da v nesreči spoznaš prijatelja, potem lahko z veseljem in mirom gledamo v življenje, ker vemo, da je veliko dobrih rojakov, ki so pripravljeni nesebično pomagati.

V kolikor nam je doslej znano, so bile podobne akcije zbiranja za poplavlence tudi med rojaki po drugih državah Avstralije, pa tudi posamezniki so pošiljali darove na kraje stiske. Iz Adelaide so poslali na "Slovensko Karitas" okrog 3000 dolarjev (številka je približna, zato se opravičujemo, če je prenizka ali previsoka!), iz Canberre preko 4200 dolarjev in zbiranje še ni zaključeno, iz Sydneya, Wollongonga in Brisbane je bilo odposlano 41.573 dolarjev. Kot smo zvedeli, se je odzval tudi oddaljeni Perth. Tako lahko z zadovoljstvom zaključimo, da je bila za poplavlence iz Avstralije poslana pomoč v skupni vsoti okrog 85.000 dolarjev.

Nekaj odgovorov "Slovenske Karitas" smo že prejeli in iz njih je razvidno, da se darovani denar pametno in premišljeno uporablja.

Naj Bog povrne vsakemu od vas, ki ste se z darom odzvali, naše rojake v Sloveniji pa naj varuje pred novimi nesrečami! — P. NIKO, ko-ordinator začasnega viktorijskega Odbora za pomoč Sloveniji.

Premakljivi svečnik

31.

ZDRAVKA doma še niso pričakovali, saj je bil izpuščen teden dni prej, kakor bi mu potekla kazen. Prišel je pozno zvečer iz bližnjega mesta peš. Bil je ves preznojen in lepljiv pot se ga je držal kakor mrzel platneni ovoj. Prihajalo mu je slabo in Barica ga je med jokom spravila v posteljo.

"Le kaj so naredili s teboj? Saj si sama kost in koža. Izstradali so te, reveža! Pa te bom že zredila, nič se ne boj. Zdaj si doma in bo zopet vse dobro."

"Je moj fiček v redu? Jutri moram v M. Obiskati moral tam neko družino."

"Nikamor ne boš šel. Najprej se moraš odpočiti in priti malo k sebi."

"Ne, Barica, iti moram jutri. Morda pozneje ne bom več mogel."

"Vsak dan bolj boš mogel, zdaj pa še nikar ne sili nikamor."

Toda Zdravko ni miroval. Naslednji dan je redno vstal, opravil mašo, potem pa takoj vzel avto in se odpeljal. Ljudje so ugibali, da je gotovo moral k škofu, ki bo odločil, ali bo Zdravko ostal pri njih ali pa se bo moral preseliti kam drugam. Upali so, da bo ostal, saj niso samo enkrat pisali škofu in ga tudi osebno šli prosit, naj jim njihovega Zdravka nikar ne vzame. Škof jim je rekel, naj bodo brez skrbi, saj nima nobenega vzroka, da bi ga kam prestavljal, če Zdravko tega ne bo sam želel.

Zdravko pa ni šel k škofu, ampak k otrokoma svojega sobnega starešine. Šine sta to deklici enajstih in trinajstih let. Našel ju je doma, ko sta se z babico pripravljali, da bi šli nekaj delat na travnik.

"Rad bi se nekaj pogovoril z vama. Tudi z vami, mati. Lahko malo sedemo?"

"Stopimo v sobo, čeprav nas danes čaka veliko dela. Bomo pa potem vse tri nekoliko bolj pohitele."

Ko so sedli, je Zdravko rekel:

"Prinašam vama pozdrave od vajinega očeta."

Nastal je dolg molk. Babica je hotela nekaj reči in se je že namrščila, pa jo je Zdravko s kretljivo roko ustavil. Nazadnje je starejša rekla, premissljeno in hladno:

"Midve nimava očeta."

"Vem, kaj hočeš s tem reči. Toda jaz prihajam od njega in dovolil mi je, da vas v njegovem imenu pozdravim. Vedve imata očeta in lahko rečem, da imata dobrega očeta."

"Tako dobrega, da je ubil najino mamo, da!"

"Vajin oče ni ubil vajine mame. Bila je nesreča."

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE "MISLI":

\$50.— L. & M. Martin; \$42.— Valerija Pančur, Vili Mrdjen; \$27.— Matija Cimerman; \$24.— Janez Virant; \$22.— Slavko Drezga, Anton Brne, Anica Marič, Alojz Golja, Kristina Varsavsky, Arh. Joseph Jež; \$20.— Jože Zupančič; \$17.— Martin Šuštar, Milena Baetz; \$ 16.— Janez M. Erpič; \$14.— Štefanija Lipohar, Margaret Hatežič; \$12.— Karlina Ogriček, Jože Golenko, Maura Vodopivec, Ema Simčič, France Plohl, Antonija in Franc Šabec, Herman Muster, Antonija Stanson, Josipa Kunek, Mario Maršič, Anton Šabec, Rafael Žičkar, Ivana Ponikvar, Alojz Butinar, Helena Berkopec, N. N., Franc Plesničar, Pavla Bernetič, Ida Migliacci, Viktor Ferfolja, Jože Dekleva, Anton Šajn, Ema Kowalski, Jožef Rener, Milan Gorišek, Wilma Gayfer, Pavel Trček, Franc Uršič, Ivan Nadoh, Ivanka Jenko, Jože Košorok, Jože Šoba; \$10.— Marija Volčič, Alojzija Podbevšek, Marija Osolnik, Viljem Bauer; \$9.— Zorka Kovačič, Ivan Majcen; \$8.— Miriam Stariha, Vida Bastalec, Alojz Titan, Janez Kucler; \$7.— Ivanka Hrvatina, Eva Wajon, Jože Ficko, Olga Mezinec, Paul Rob, Ludvik Lumbar, Justina Glajnar, Apolonija Tanšek, Slavka Kruh, Stane Tomšič, Franc Tomažič, Franc Maver; \$6.— Jože Kavaš, Maria Piotrowski; \$5.— Ignac Kalister, Franc Žužek; \$4.— Jurij Bogdan, Marta Veljkovič, Mirko Bernik, John Mihič, Hedi Skrbič, Marija Oblak, Zdravko Repič, Hermina Koroša, John Stajniko, Jože Pliberšek, Drago Grlj, Ivan Golob, Martin Reček, Marija Pahor; \$3.50 Štefanija Tomšič; \$3.— Angela Svenšek, Lojzka Macorig; \$2.— Vincent Prinčič, Nikolaj Prezelj, Jakob Tomšič, Vida Horvat, Maks Korže, Franc Kodrič, Viktor Gnezda, Ivanka Žabkar, Zorka Černjak, Erik Kogoj, Kristina Tomažič, Annie Melnyk, John Vidmar, Dore Kavčič, Aleksander Slavec, Jože Slavec, Franc Mramor, Jožef Gojak, Milka Iskra, Veronika Seljak, Albina Šinigoj, Adolf Kolednik,

Sv. Janez ob Bohinjskem jezeru

Joseph Debevec, Maria Bisiach, Janez Rogl, Ivanka Anghel, Silva Krčmar, Matilda Krašovec, Maria Habenschus, Maria Škofic-Kromar, Maria Bosnič, Marjana Skubic, Miroslav Bole, Branka Iskra, Elizabeta Car, Franc Plut, Alojz Hrast, Marjana Mencigar, Janez Janž, Andrej Pichler, Ivan Stanič, Veronika Robar, Alojz Filipič, Angela Dajnko, Mirko Godec, Stanko Fatur, Jaško Filipič, Alojzija Paravan, Štefka Fretze, Danica Gorup, Elio Simčič, Libero Babič, Ivanka Zuodar, Slavko Uršič, Ana Špacapan, Edi Kumar, Marta Ostrožnik, Anton Verderber, Ivan Zupan, Katarina Hartner, Ana Marija Colja, Jože Kovačič, Justina Costa, Marija Milich, Marjan Kocbek, Martha Wagner, Maria Stock, Janez Primožič, Jožef Gulj, Darinka Cerkvinski, Alex Gubič, Ivanka Gosar, Sonja Fon, Jože Grandovec, Filomena Horvat, Štefanija Šorec, Anka Brgoč, Frances Klun, Kristina Hrvatina, Borislava Kolarič, Jože Brožič, Ivanka Penca, Marta Kohek, Zofija Brkovec, Ema Jurišević, Anton Mlinarič, Franc Polak, Herman Šarkan, Jakob Božič, Kristina Car, Lojze Stražišar, Milan Kropelj, Franc Mirknik, Ida Ponikvar, Stanislav Vad-

“Če bi bila nesreča, ne bi bil obsojen. Obsodili so ga za umor,” je rekla z ogorčenjem v glasu babica.

“Sodišče včasih vidi samo zunanje dogajanje in po tistem sodi. Popolnoma gotovo je, da vajin oče ni nameraval mame ubiti. Še pretepsti ne, kaj šele ubiti. Vedve sta takrat že bili toliko veliki, da vesta, ali je ata kdaj mamo pretepal?”

“Kregala sta se. Medve sva se tedaj vedno skrili.”

“Da, kregala sta se, toda nikoli pretepal. Tega vajin oče ni bil zmožen. Je predober in preveč plemenit.”

“Kako pa vi to veste?”

“Včeraj sem se vrnil iz ječe. Skupaj sva bila zaprta. On ima še dve leti. Najhuje mu je, ker ga hčerki vsa ta leta nista niti enkrat obiskali.”

“Preveč sramote nama je naredil,” je rekla starejša.

“Tudi jaz sem osramotil sestro in navsezadnje vso župnijo, ko sem bil zaprt. Toda tudi sramoto je treba vzeti nase, kakor moramo sprejeti marsikatero trpljenje. Sodnik pa je samo Bog, nihče drug ne sme biti sodnik svojemu bližnjemu.”

Pogovor je bil dolg in se je ponavljal v raznih oblikah. Sonce je že dolgo kar samo sušilo seno na travniku, ko se je srce babice in obeh otrok počasi tajalo in izvijalo iz ledenega oklepa sovraštva in se je napolnilo s sočutjem in željo, da bi se vendarle vse lepo poravnalo. Preden je odšel, sta deklici Zdravku obljubili, da bosta gotovo šli očeta obiskat. Zaenkrat samo to. Vse drugo bo prišlo samo po sebi.

32.

V NEDELJO je bil župnik Zdravko znova med svojimi. Prevzela ga je nedeljska svetloba v cerkvi in množica ljudi, ki so strmeli vanj, saj jim je bil skoraj čisto tuj. Kakor da to ni več tisti župnik srednjih let, ki so ga poznali še pred dobrega pol leta, kajti njegova hoja k oltarju je bila zdaj nekoliko omahujoča, kakor da ga malce zanaša, mašna obleka mu ni pristajala, kakor da je obešena na nekakšen drog, roke so mu podrhtevale, da se je videlo, kako se trudi, da bi jih umiril. Oči so bile globoke, vdrte, prodirnejše in svetlejšje, kakor so jih imeli v spominu.

Pri pridigi se mu je glas nekoliko tresel, kakor da ga lomi neka notranja prevzetost. Iskal je besede, pa jih ni mogel vedno takoj najti in zdelo se je, kakor da hoče povedati nekaj posebnega, pa mu prav tisto ne pride pravočasno na misel, da so bile njegove besede brez prave zveze in stavki nepovezani.

Domogrede so se ljudje pogovarjali o svojih vtisih glede župnika in vsi so bili mnenja, da to ni več Zdravko, odločen, bister, iznajdljiv, kakor so ga poznali; da se mu ječa le preveč pozna in sam Bog ve, če bo še kdaj našel sam sebe. Morda bi pa le bilo bolje, če ne bi hodili okrog škofa in mu pisarili, naj ga ne prestavi, kajti zdaj je Zdravko kakor kakšen starec.

Barica se je na vso moč trudila, da bi brat počival, da bi se mu moči povrnilo, toda Zdravko je ni ubogal. Gnal se je in bil pri delu nepočakan, kakor da mora biti vse v enem dnevu opravljeno. Urejal je matične knjige, cerkveno blagajno, knjižnico, ki se je v njegovem času prav lepo obogatila, toda bila je v neredu, brez kataloga in brez seznamov. Urejal

je kartoteko, prebiral stara pisma in jih sezegal.

“Ne razumem te. Zdravko, zakaj se tako ženeš? Saj ne bo letos ne birne ne kakšne druge take stvari. Kar naprej delaš od jutra do večera, moči ti pa pešajo. Zberi se vendar in najprej počivaj. Delal boš, ko si povsem odpomoreš.”

“Ne jezi se, Barica. Veš, nič ne vem, če bom imel še kaj časa za delo. Red moram narediti. Rad bi, da moj naslednik ne bi imel težav, kje je treba kaj iskati in kje najti.”

“Kakšen naslednik? Kaj te je pa prišlo? Nekoč bo seveda nekdo tvoj naslednik, toda kje je še to!”

“Morda pa blizu. Kdo naj to ve?”

Zdravko je komaj še hodil. Že mašna daritev ga je tako izmučila, da se je ves spotil. Ni imel kakih posebnih bolečin, le tako zelo slab je bil in dihanje mu je povzročalo težave, kakor da se bo zdaj zdaj ustavilo in naslednjega vdihljaja ne bo več zmogel. Vedno znova je sklenil, da bo šel k zdravniku, ko mu bo malo odleglo, ko pa se je počutil boljše, je zopet odlašal in se tolažil s tem, da se še ni navadil svežega svobodnega zraka in mu to dela težave.

Nekega jutra pa Zdravko ni mogel več vstati. Noge so mu drhtele in odpovedale službo vsakokrat, ko se je skušal postaviti nanje. Barica je dala poklicati zdravnika, ta pa je samo kimal in naročil rešilni avto, ki je Zdravka odpeljal v bolnišnico, da bi ga tam pregledali in ugotovili, kaj mu pravzaprav je. Splošni zdravnik si sam ni upal postaviti diagnoze, čeprav je bil prepričan, da ima Zdravko pljučnega raka, ki je že zelo napredoval. To so ugotovili tudi na preiskavi v bolnišnici.

Po pregledu so ga hoteli obdržati na zdravljenju, toda bolnik je prošil, naj ga pustijo domov.

“Moram še marsikaj urediti. Moram domov,” je rekel, ko so mu prigovarjali, naj ostane, ker je v bolnišnici zdravljenje lažje kot doma, kjer mu ne more nihče nič pomagati.

“Tudi tukaj mi ne morete pomagati. To vem.”

“Toda tu so vam na razpolago injekcije in druga zdravila. Patronažna sestra pa ne bo mogla tako pogostoma k vam.”

“Moral se bom naučiti trpeti. To menda ni nikomur prihranjeno.”

Zdravniki so se posvetovali med seboj in so odločitev odložili na naslednji dan. Ko se je dežurni zdravnik mudil pozno zvečer pri njegovi postelji, ga je Zdravko vprašal: “Mi boste odgovorili, gospod doktor, če vas nekaj vprašam?”

“Odvisno je od tega, kaj me boste vprašali.” /Dalje prihodnjič/

njal, Anton Skok, Štefanija Andlovč, Marija Janič, Zdenka Novak, Franc Valher; \$1.— Blaz Pribaz, Andrej Jernejčič, Ljubica Pleterski, Alojz Kastelic, Franc Franetič, Stanko Golcman, Štefan Zver.

V POMOČ MISIJONOM IN NAŠIM POSINOVLJENIM AFRIŠKIM MISIJONARJEM:

\$350.— D. T.; \$100.—Stanko Aster-Stater (namesto božičnih voščil sorodnikom in znancem), Toni Šajn; \$90.— Druž. Jože Krušec (za lačne), \$50.— Alojz Kastelic (za lačne), Lojze Brodnik, Franc Danev, Apolonija in Franc Tanšek (enako vsoto tudi za lačne); \$30.— N. N. (za lačne); \$20.— Marija Ritlop (za lačne namesto božičnih voščil), Vinko in Rajko Jager (božični dar), druž. Alojz Gašperič (za lačne), druž. Anton Kristan (za lačne), druž. Slavko Ovčak, Nada Slavec, Antonija in Franc Šabec, Zinka Drezga; \$10.— N. N. (za lačne), Irena Grassmayr (za mis. vozilo v zahvalo za srečno vožnjo), Stanko Fatur (za lačne), J. & R. T., Marija Stariha, Lucija Miklavec (za lačne), T. R., Lojze Golja; \$7.— Olga Jakopič; \$5.— Slavko Koprivnik (za lačne).

MATERI TEREZIJ

ZA NJENE LAČNE SIROTE:

\$50.— N. N., Valerija Pančur; \$30.— Ana Dranginis; \$20.— trije neimnovani; \$15.— N.N.; \$12.— Ivanka Jaušovec; \$10.— Druž. Jože Gosak in še enkrat enako vsoto za božično darilo, Pavla Čuk, Pavla Pregelj, Marija Kosi, Terezija Lcnarčič, Mario Vihtelič; \$9.— Druž. Jaklič; \$5.— Mira Urbanč, Jožica Plaznik.

ZA BARAGOVO

IN SLOMŠKOVO ZADEVO:

\$50.— Angela Kostevc.

ZA OBNOVO

ROMARSKEGA DOMA

NA SVETI GORI:

\$500.— Stanko Aster-Stater; \$100.— druž. A. & A. Šajn; \$50.— Jožef Štemberger; \$20.— N. N., S. & P. Fabian, N. N.

VSEM DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!

SVETA DRUŽINA

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S. A., 5007)
Tel.: (08) 46 9674

VELIKA NOČ 1991:

Cvetna nedelja (24. marca): ob desetih dopoldne blagoslov zelenja in cvetja na cerkvenem dvorišču. nato procesija z oljčnimi vejami v cerkev, kjer bo sveta maša z branjem pasijona. Cvetna nedelja nas spominja Jezusovega slovesnega vhoda v Jeruzalem ob navdušenem vzklikanju množice, ki pozdravlja Mesija.

Veliki četrtek (28. marca): ob sedmi uri zvečer sveta maša v spomin zadnje večerje. Po maši prenos Najsvetejšega na stranski oltar. Sledi kratko češčenje sv. Rešnjega Telesa. Na ta dan se spominjamo dogodka, ko je Jezus odšel na Oljsko goro, bil tam po apostolu Judu izdan, prijat in odpeljan v ječo, kjer je čakal na sodbo prihodnjega dne.

Veliki petek (29. marca): ob treh popoldne obredi velikega petka, branje pasijona, češčenje križa in sve-to obhajilo. Takoj nato je izpostavitve Najsvetejšega v

božjem grobu. Skupaj bomo zmolili rožni venec.

Velika sobota (30. marca): Ob 8.45 dopoldne kri-žev pot, nato izpostavitve Najsvetejšega v božjem gro-bu, zatem celodnevno češčenje, pri katerem se bodo po razporedu menjavale družine.

Blagoslov velikonočnih jedil bo popoldne ob štirih in zvečer po končani maši.

Ob sedmih zvečer bogoslužje velikonočne vigilijs z blagoslovom ognja, velikonočne sveče, branjem iz sve-tega pisma, obnovitvijo krstnih obljub in mašo veli-konočne vigilijs.

VELIKA NOČ (31. marca): Letos bomo imeli ma-lo drugačen spored kot pretekla leta. Ob desetih do-poldne bo slovesnost Vstajenja pri božjem grobu, na-to velikonočna procesija okoli cerkve, po vrnitvi v cerkev najprej zahvalna pesem in blagoslov z Najsvetejšim, nato pa slovesna peta maša.

Sveto spoved lahko opravite vselej pol ure pred ma-šo, v velikem tednu pa vsak dan pred in po maši oz. končanih obredih. Na velikonočno nedeljo ne bo spo-vedovanja!

Za rojake v Perthu in okolici (W. A.) naj ponovim moje sporočilo v prejšnji številki, da bodo imeli slo-vensko mašo v običajni cerkvi na nedeljo 14. in nede-ljo 21. aprila ob 11.30. Seveda bo tudi prilika za veli-konočno spoved v domačem jeziku.

Vsem rojakom želim milosti polne praznike Kristu-sovega vstajenja in veliko lepih slovenskih pirhov!

P. JANEZ

Slovenski velikonočni motív na sliki je dovolj zgovoren,
da mu ni treba nobene razlage

NAŠE SESTRE - V SREBRU

Sestra
Ema

Mati
Romana

Sestra
Pavla

Sestra Hilarija

Sestra
Silvestra

V marčevi številki MISLI leta 1966 so bile objavljene gornje slike, nad njimi pa napis: POZDRAVLJENE MED NAMI! Spodobi se, da po petindvajsetih letih sestrskega delovanja med nami ponovno pridejo v MISLI — ob našem toplém spominu in z našo zahvalo za vse, kar so v četrto stoletja storile za slovensko skupnost. In tega ni malo — težko bi bilo zgolj naštetiti na tej skromni strani. Je pa že to, da so sploh med nami, neprecenljiva moralna opora našim ljudem, ki budi samozavest, ohranja zvestobo veri in narodu ter na sto načinov neprisiljeno vpliva na mnoge, ki jim je izseljenstvo breme ter ob njem iščejo opore.

Zato bo z zlatimi črkami v zgodovini slovenskega izseljenstva na peto celino zapisana cvetna nedelja leta Gospodovega 1966 (datum je bil 3. aprila), ko smo sestrsko skupnico pozdravili v melbournskem pristanišču, nato pa jo pripeljali v Kew, pred lurško votlino k blagoslovu oljki in zelenja ter slovesni maši cvetne nedelje. Bil je nepričakovano lep sončen dan, nebo brez oblaka — kot da se tudi vsa Avstralija veseli prihoda novih sester, ki jih nikdar ni dovolj, zadnji čas žal vse premalo in vedno manj. Po maši smo vsi odšli v

Slomškov dom, ki sem ga blagoslovil in predal sestram.

Od prvih petih sester je že pokojna le m. Romana Toplak, ki jih je že skoraj osemdesetletna pripeljala v Avstralijo ter tudi sama kljub starosti zastavila vse svoje moči, s svojim materinskim smehljajem pa prinašala sonček v marsikatero utrujeno dušo. V dokaz naše hvaležnosti se bo v trajen spomin dom, ki je zdaj v gradnji za ostarele rojake, imenoval po njej DOM POČITKA m. ROMANE. Ostale sestre, razen bolne sestre Pavle, so po petindvajsetih letih še vse v delu, četudi so zgarane pod težo četrto stoletja svojih avstralskih let življenja.

In ta teža je dvojna v trpki zavesti, da razen par sester, ki so prišle za njimi, ni upanja na novo pomoč iz Slovenije, saj sester tudi tam primanjkuje. Od avstralskih sestrskih poklicev, ki sta bila upanje bodočega dela, pa ena žal ni vztrajala, druga pa je po lastni želji ostala v Sloveniji.

Našim dragim sestram ob srebrnem jubileju prihoda med nas želimo božjega blagoslova. In naj jih nam dobri Bog ohrani čim daljšo dobo let, pa morda le na kak izreden način nudi pomoč mlajših sil!

Z VSEH VETROV

AVSTRALIJI se spet približuje ljudsko štetje. Ali bo za našo slovensko skupnost bolje izpadlo kot je zadnje? 'Zavednosti nam manjka, zato se še sami ne zavedamo, da pljujemo v lastno skledo, da se izrazim z domačo primero.

Na formularjih zadnjega štetja je bilo posebno vprašanje glede rodne narodnosti in tudi, kakšen jezik govori oseba pod domačo streho. Statistika, izdelana kasneje po podatkih ljudskega štetja, je pokazala nam v sramoto, da se je tega v Viktoriji poslužilo samo 2, 347 Slovencev. Saj jih je vendar v mojih seznamih najmanj štirikrat več. A uradno so postali Jugoslovani, pa Italijani in Avstrijci, samo tisto ne, kar v resnici so. In pobahati se je bilo treba, da doma govorijo angleško . . .

Ti rojaki se še niso dvignili iz misli, da smo "narod hlapcev". In prav nič ne pomislijo, da so tako krivično nizke statistične številke za našo narodno skupnost lahko kaj usodne ter nosijo lahko dalekosežne posledice. Meni je bila prva prošnja za Dom počitka odbita češ da nas je Slovencev "premalo". Morda zaradi teh smešnih nizkih podatkov izgubimo eno radijsko uro na teden pri 3EA. Še nadškofija se lahko po pregledu teh podatkov spomni, da za tako majhno število res ni potrebno imeti dveh duhovnikov. . . Še bi lahko našteval.

Ko bo prišlo do novega ljudskega štetja, se bomo morali bolje izkazati. Morda nas je plebiscit v deželi pod Triglavom kaj naučil in nam dvignil narodno zavest. Če jo bomo ob štetju seveda še mogli uveljaviti. Sem slišal, da tokrat v formularje ne bodo več a dali teh vprašanj glede narodnosti in jezika, ker "so te podatke že dobili pri zadnjem štetju" . . .

VOJNA V ZALIVU se je hitro končala, hvala Bogu. In svet pravi, da s primeroma malo žrtvami. V resnici

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Proprietor: Giovanni Verga

9 TRAWALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509

doma: 478 5375 in 478 4726

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako naše delo!

pa kakih statističnih števil o iraških žrtvah še nisem našel v časopisih. Taka huda bombardiranja iz zraka nujno povzročijo žrtve, še zlasti med civilnim prebivalstvom. In ob objavljenih slikah stotin in stotin razbitih ter zgorelih tankov ter oklopnikov in vojaških tovornjakov se človek nehotе vprašuje: Kaj pa ljudje, ki so bili v teh vozilih?

Vendar vojna, četudi končana za svetovna poročila, traja dalje na druge načine: vojna je v Iraku sprožila borbe uporniških čet z vladnimi in Saddam Husein ne bo zlepa nehal s svojimi strašnimi represalijami . . . Tudi vrelci olja po Kuvajtu še gorijo in njih črni dim še zastrašujoče zakriva sonce ter grozi vsemu svetu.

Amerika in druge trgovsko nadarjene države pa že delajo načrte, kako bodo s trgovskimi pogodbami pomagale uničenemu Kuvajtu, pa seveda s to svojo pomočjo stavljale pogoje in polnile svoje blagajne . . .

ZA NOVE KARDINALE bo papež Janez Pavel II. napovedal konsistorij na binkošti ter objavil tudi njihova imena, tako se sliši iz precej gotovih vatikanskih virov. Sam konsistorij pa naj bi bil na praznik apostolov Petra in Pavla. Zdaj svet ugiba, kdo vse čaka na kardinalsko čast. Slovenci računamo, da bo med novoizvoljenimi kardinali tudi naš rojak, torontski nadškof dr. Alojzij Ambrožič, nečak pokojnega urednika Misli p. Bernarda. Saj je torontska nadškofija največja kanadska cerkvena pokrajina ter je kardinalski klubuk takorekoč s škofovsko mitro že tradicionalno povezan.

Trenutno je na svetu 142 kardinalov, od katerih pa jih je 40 že preseglo starostno mejo 80 let, ko po pravilih ne morejo več voliti novega papeža, če bi prišlo do tega.

OČE SEDMIH OTROK bo postal katoliški duhovnik in sicer v bambergški nadškofiji v Nemčiji. Ime še ni znano javnosti, a gre za 43 let starega nekdanjega luteranskega pastorja, ki je leta 1986 s svojo družino vred prestopil v katoliško Cerkev. Papež Janez Pavel II. mu bo dal posebno dovoljenje, ki ga bo ob prevzemu duhovništva razvezalo dolžnosti celibata.

Prvi tak primer se je zgodil leta 1951, ko je papež Pij XII. dovolil mašniško posvečenje v Cerkev sprejetemu pastorju in obenem ostati v zakonski skupnosti.

V **AVSTRALIJI** se bo število kriminalnih dejanj v teku desetih let podvojilo in tudi povečanje števila policajev ne bo rešilo problema, je nedavno izjavil vodilni kriminolog dr. Satyanshu Mukherjee. Vsi dosedanji poskusi ustaviti naraščanje avstralskega kriminala, so se izjalovili in treba bo iskati novih poti. National Crime Summit naj bi perečo zadevo temeljito preiskal in skušal rešiti, kar se rešiti da.

V finančnem letu 1988-89 je bilo avstralski polici-

ji prijavljenih nad en milijon večjih kriminalnih dejanj, kar je 421.214 več kot v letu 1980-81. "Če bo šlo po tej poti dalje, bo ob prehodu v novo stoletje število zločinov podvojeno. V teku našega finančnega leta bo avstralska policija potrošila 2.5 milijona dolarjev, kar je 145 dolarjev na vsakega avstralskega državljan. Preiskava vsakega manjšega prijavljenega kriminala stane policijo od 300 do 500 dolarjev, pa kljub temu trije od štirih primerov niso nikoli rešeni," je izjavil kriminolog.

Žalostno a resnično. Kam plovemo?

DR. FILIP ŽAKELJ, slovenski duhovnik v Argentini, je umrl 24. novembra. Doma je bil iz Horjula. Do leta 1965 je bil spiritual v tamkajšnjem slovenskem semenišču, po prenehanju tega pa spiritual gojencev Rožmanovega zavoda do leta 1977. Zadnjih dvanajst let se je posvečal dušnemu pastirstvu na argentinski župniji, bil pa je ves čas tudi kaj aktiven kot apostol tiskane besede. Poleg urejevanja in pisanja člankov je izdal precej knjig, v katerih je obravnaval v glavnem štiri teme: Mater božjo, svetniškega kandidata Friderika Baraga, škofa Gregorija Rožmana in pa žrtve naše komunistične revolucije. "Vedno je zaupal v moč slovenske državne volje in v tem zaupanju utrjeval tudi svojo okolico," je bilo poleg drugega rečeno v enem pogrebnih govorov. Naj bo dobri in pravični Bog pokojnemu Filipu poleg drugega plačnik tudi za to!

VRHOVNO ZASEDANJE Ekumenskega sveta cerkva, sedmo po redu, se je letos razvijalo v Avstraliji, v naši Canberri, od 7. do 20. februarja. Udeležilo se ga je 3500 predstavnikov 311 protestantskih, anglikanskih, pravoslavnih in predkalcedonskih cerkva. Katoliška ni članica tega sveta, zato jo je le kot opazovalec zastopal Msgr. Edward Cassidy, predsednik Papeškega sveta za pospeševanje edinosti med kristjani. Ob koncu zasedanja so objavili sklepno listino, ki je obsegala kar 4500 besed, sprejeli pa so jo po kaj burni razpravi. Svetopisemsko temo zasedanja, Pridi, Sveti Duh, in prenovi vse ustvarjeno! je nekako porinila v ozadje vojna v Zalivu, ki je sprožila precej debat, pa nič kaj praktično izvedljivih sklepov.

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 387 8488

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN

LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 808 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

MIHAIL GORBAČOV — ali je Knez miru ali Mefisto? se sprašujejo mnogi. Dne 2. marca je dopolnil 60 let. Še vedno deluje kot sovjetski predsednik, a njegova vojaško ena najmočnejših držav je pod njegovim predsedstvom zdrsnila na rob razpada in gospodarskega zloma. Velikega nasprotnika ima v Yeltsinu, a zadnje volitve so Gorbačovu pustile odgovorno mesto in mu izkazale zaupanje. Bo rešil Sovjetsko zvezo, ki je že nekaj časa v nevarnosti, da razpade?

Gorbačov je politik, ki se veliko smeji, vendar ima tudi železne zobe, pravijo o njem Rusi. Je mož, ki je združil veliko moči. Ravno v zadnjem času pa mora pogosto spoznavati njene meje.

NOVI LETOPIS katoliške Cerkve nam odkrije, da raste število bogoslovcev in stalnih diakonov, zmanjšuje pa se število redovnikov in redovnic. Število redovnikov je padlo za 0,6 odstotka, število svetnih duhovnikov pa povečalo za 0,2 odstotka. Leta 1989 je bilo na vsem svetu 401479 duhovnikov, bogoslovcev 93405, stalnih diakonov pa 16603.

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

Dragi striček!

Mama mi pomaga prebrati stran v Mislih z naslovom Kotiček naših mladih. In končno sem se z njeno pomočjo tudi jaz ojunčil ter sedel za papir. Mama pravi, da je čudno, ko se največ oglašajo otroci, ki živijo na deželi. Prav bi bilo, da bi se večkrat oglasili otroci, ki obiskujejo slovenske šole po mestih, pa so malo leni in ne znajo ceniti slovenske šole. Jaz bi jo pa znal, če bi živeli v Melbournu ali Sydneyu. Mama me uči, da moram biti ponosen na to, da razumem za silo še drug jezik kot je angleški. Ko bomo šli v Slovenijo na počitnice, bom zadovoljen, ker bom razumel jezik in bom lažje našel prijatelje.

Eno ti pa ne dam prav: da groziš nehati s slikanicami v Kotičku. Kaj ti nisem jaz vedno poslal, pa četudi nisem bil nikoli izbran za nagrado? Zaradi lenih mestnih otrok pa res ne smeš nam podeželskim končati veselja.

Voščim ti vesele velikonočne praznike in naj ti prinesejo veliko pisanih pirhov. — Tony Škoda, 13 let, Noorinbee, Vic.

Vidiš ga, Tonyja, pa me je pretental glede SLIKANICE! No, pa naj bo za velikonočne praznike spet ena za mlade umetnike: punčka in fantek si za veliko noč izmenjavata pih in potico. V barvah bi bila slika lepša. Kotičkarji, potrudite se! Do 12. aprila!

Pa vesele praznike vsem! — STRIČEK

POZDRAV NAŠIM SESTRAM

POZDRAVLJENE, SLOVENSKE SESTRE,
KI PREKO MORIJ STE PRIŠLE,
DA BOSTE TU POD JUŽNIM KRIŽEM
SKRBELE ZA IZSELJENCE!

SMO DALEČ PROČ OD DOMOVINE,
POZABLJAMO NA RODNI KROV,
POZABLJAMO, DA BOG NAD NAMI
BEDI IN TROSI BLAGOSLOV.

VE BOSTE OLJA PRIDEJALE,
DA LUČ UGASNILA NE BO,
UČILE V SLOMŠKOVEM NAS DUHU
VSE KAR JE TOPLO IN LEPO.

TEŽKO TEŽKO SMO VAS ČAKALI ...
ZAHVALJENE, DA STE PRIŠLE!
NAJ ŠOPEK TA DOKAZ BO VEREN,
KAJ ČUTI V PRSIH NAM SRCE!

P. BAZILIJ

Gornjo pesmico je deklamirala pridna mala deklica CVETKA URŠIČ, takrat za nastope zelo nadarjena učenka Slomškove šole v Melbournu, zdaj pa že mamica svojih otrok. Vsebina pove, komu je bila deklamacija namenjena: prvim slovenskim sestram — frančiškankam Brezmadežne, ko smo jih sprejeli v melbournskem pristanišču ter veselo pozdravili. Že 25 let je minilo od takrat — v teh letih so sestre mnogo otrok učile govoriti slovensko, pa peti in plešati ter nastopati na odru. Nekatere so celo sleherni dan imele v svoji oskrbi, predno so bili dovolj veliki za šolo.

Zato boste, dragi Kotičkarji, ob tem srebrnem jubileju prihoda sester zanje zmolili eno zdravamarijo. Da bi jih Marija še dolgo imela v svojem varstvu ter jih ohranila naši slovenski skupnosti v Avstraliji. Kajne, da ne boste pozabili? Pa še mamico povabite, da bo molila z vami!

Prav in lepo bi bilo, ko bi kdo med Vami kaj napisal o sestrah, kako se je srečal z njimi. Boš poskusil? — Striček

Misli, Marec 1991

MELBOURNE, VIC. — Iz Perth a sem prejel žalostno vest, da je v soboto 23. februarja zadela srčna kap rojaka LEOPOLDA (Poldeta) VUGO. Umril je na svojem domu v Mt. Hawthornu, predmestju Perth a.

Pokojnik je bil rojen 29. oktobra 1904 v vasi Kozana v lepih Goriških Brdih. Skupno s svojo družino je prišel v Avstralijo dne 11. junija 1950. Po poklicu je bil zidar, zato je dobil zaposlitev takoj po prihodu v novo domovino. Hitro se je uveljavil, ne le kot zelo sposoben gradbeni strokovnjak, ampak tudi kot mož v pravem pomenu besede. Vsa leta svojega življenja med nami je užival velik osebni ugled ne samo pri rojakih, ampak tudi pri vseh, ki so ga poznali.

Pokojni Polde Vuga je bil res zaveden Slovenec in tudi globok vernik. Ni bilo nedelje, da bi se ne udeležil svete maše. Pogosto je bil pri spovedi in obhajilu. Bil je tudi dolgoletni zvesti naročnik "Misli".

Ob smrti zapušča vdovo Milko, hčerki Vero in Adrijano ter sina Mirota. Vsem naše iskreno sožalje! Pokojnemu Poldetu, s katerim me je vezalo dolgoletno zvesto prijateljstvo, pa naj dobri Bog da blagoslovljen, miren počitek kot nagrado za vzorno krščansko življenje! — **Dr. Jure Koce**

MT. MEE, QLD. — Zelo pomemben dogodek za nas v Kraljčini deželi je bil nedavni obisk g. dr. Jožeta Pučnika. Med nas je prišel v ponedeljek 25. februarja in sicer najprej na Gold Coast, kjer so ga sprejeli tamkajšnji rojaki. Tončka Heric mu je izročila ob prihodu šopek cvetja.

Še isti dan je dr. Pučnik obiskal slovenski hribeček v Cornubiji, kjer smo mu priredili domač sprejem. Srečanje je bilo res veselo in z dobro udeležbo, za nas vse pa kaj informativno. Z zanimanjem smo poslušali njegov govor, ki nam je tako domače, razumljivo in resnično predstavil sedanji položaj v naši rodni domovini. Na vsa vprašanja zakaj in kdaj in kako je podal logične in odkrite odgovore. Marsikateri nepočakanec med nami je po njegovih besedah spoznal, da ne more pričakovati od DEMOS-ove vlade v sedanjih razmerah večje in hitre spremembe. Posebnega priznanja pa je vredno dejstvo, ki ga je dr. Pučnik ponovil pred nami, da DEMOS ne pričakuje dolgotrajnega vladanja. Glavna njegova naloga je, da izpelje Slovenijo iz totalitarnega povojnega sistema v demokratično in samostojno državo z novo ustavo. Čim se to uresniči, bo šla sedanja vlada na volitve, četudi se njen rok še ne bo iztekel. Ta nesebičnost gotovo zasluži vso našo podporo. S tem je dr. Pučnik predstavil pošteno delo DEMOS-ove vlade, katere glavni namen je služiti narodu in mu pomagati do uresničitve zadanih ciljev.

Čeravno se je naše veselo in zanimivo srečanje z očetom slovenske demokracije zavleklo pozno v noč, smo še našli dovolj časa, da so pevci začeli nekaj šta-

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

SUNSHINE, VIC. — Ob nedavni smrti drage žene, matere in sestre bi se želeli iskreno zahvaliti vsem, ki so nam ob dnevih žalosti in tudi prej v dolgotrajni bo-

lezni KATARINE RECEK r. ZVER stali ob strani ter nam dajali pomoč in tolažbo. Iz srca smo hvaležni vsem, ki so obiskovali drago pokojnico v bolnišnici ali doma, se udeležili molitve rožnega venca ob krsti in maše zadušnice ter njene zadnje poti na keilorsko pokopališče. Topla zahvala vsem tudi za vence in rože, ki so pokrile njen zadnji domek na zemlji. Posebna hvala tudi vsem našim gospodinjam za peciva in druge dobrote, ki so jih pripravile za pogrebščino.

Dobri Bog Vam vsem poplačaj, drago Katarino pa sprejmi v večni mir k sebi v nebesa!

Žalujoci mož Martin Recek,
hčerka Milena z možem Davidom,
sinova Drago in Jožek
in brat Štefan Zver z družino

jerskih in domačih pesmi.

Večera sta se udeležila tudi dva hrvaška frančiškana: brisbanski pater Nikica in pa p. Slavko, ki je tu na obisku iz Hrvaške. (Ta zadnji pozna našega p. Cirila še iz Ljubljane, kjer je z njim študiral bogoslovje.) Tudi oba gosta sta z zanimanjem sledila poročilom dr. Pučnika, saj je položaj sosednje Hrvaške precej sličen našemu.

Naj na koncu dodam posebno zahvalo Tončki in Stanku Hericu, ki sta prevzela obisk visokega gosta na svojo skrb. In enako našim pridnim gospodinjam, ki so pripravile tako okusno slavnostno večerjo.

Predno je naslednji dan dr. Pučnik odšel nazaj pro-

L. & E. K. Bayside Printing Service
Slovenska tiskarna

Poročna naznanila — Listke za konfete
Krstne Listke — Zahvalne Kartice
Vizitke — Pisemske Glave
Ter vse vrste knjig in računov.

Lastnik Lojze Kovačič

Very Reasonable Prices

A.H. 551 7451

89 CLARINDA ROAD, OAKLEIGH SOUTH 3167

**HEIDELBERG CABINETS
FRANK ARNUŠ PTY. LTD.**

Prporočamo se melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263
A.H. : 459 7275

ti Sydneyu, je bilo še dovolj časa, da so mu rojaki Zlate obale s ponosom razkazali njene lepote. Da ljubi naravo, je naš visoki gost ob vsaki priliki pokazal. Iz srca smo mu privoščili nekaj prostega časa za ogled ene najbolj znanih obal na svetu.

Ko se dr. Pučniku zahvaljujemo za prijazen obisk, je naša iskrena želja, da bi DEMOS-u in njemu kot voditelju kmalu uspelo uresničiti vse zadane cilje. Bog daj!

Tople slovenske pozdrave! — Mirko Cuderman

SEATON, S. A. — Tu je kratko poročilo o srečanju adelaidskih Slovencev z dr. Jožetom Pučnikom, predsednikom DEMOS-a, ki je na svojem kratkem obisku Avstralije prišel tudi v Južno Avstralijo.

V nedeljo 3. marca ob osmih zjutraj smo ga slovesno pričakali in sprejeli na adelaidskem letališču, ko je priletel iz Melbournea. V imenu rojakinje in rojakov Južne Avstralije in tukajšnjega Slovenskega narodnega sveta mu je izrekel dobrodošlico dr. Stanislav Frank. Naglasil je, da je njegov obisk za nas zgodovinski dogodek, saj je dr. Jože Pučnik prvi slovenski demokratični politik, ki je prišel iz Slovenije na tla Južne Avstralije. Nato je visokemu gostu gdč. Elizabeta Sužnik, obdana od žena in deklet v narodnih nošah, izročila šopek rdečih nageljnov, povezanih s trkovi slovenske zastave.

Dr. Pučnik je v cerkvi našega verskega središča svete Družine v West Hindmarshu prisostoval maši. Tam ga je pozdravil p. Janez Tretjak — kot prvega politika iz Slovenije, ki si je usodil prestopiti prag adelaidske slo-

venske cerkve. Dosedanji politiki, ki so prišli v Adelaide iz dežele pod Triglavom, so se cerkve bali kot bi bila okužena. . .

Navzoči rojaki so gosta pozdravili z dolgotrajnim ploskanjem.

Po končanem bogoslužju je bilo srečanje v cerkveni dvorani, katerega se je udeležilo okrog 160 rojakov. Gosta je pozdravil dr. Stanislav Frank ter na kratko orisal njegovo življenje in delo. Naglasil je razliko današnjega sprejema dr. Pučnika z obiski komunističnih politikov, ki so se morali redno vrniti med razne kulturne skupine in ansamble, da so mogli priti v stik z izseljenci. Omenil je nadalje verz iz Gregorčičeve pesnitve Oporoka, kjer je pesnik položil v usta umirajočega borca za svobodo preroške besede narodne oporoke: *Prost mora biti, prost moj rod, na svoji zemlji svoj gospod!*

Dr. Pučnika je ob tem pozdravil kot enega izvrševalcev te narodne oporoke.

Zborovalci so visokega gosta sprejeli z navdušenim ploskanjem. Dr. Pučnik je nato v enoinpolurnem govoru opisal sedanje politično in gospodarsko stanje v Sloveniji. Naglasil je dejstvo, da se Slovenija bliža končni državni osamosvojitvi.

Prisotni so budno sledili izvajanjem govornika ter mu na koncu govora stavliali razna vprašanja. Dr. Pučnik je na vsa podrobno in izčrpno odgovarjal. Tako so se prisotni razhajali na svoje domove v zavesti, da jim je govornik prikazal resnično stanje kot politik, ki je pri viru sedanjih političnih dogodkov v naši rodni domovini.

Na drugem zborovanju, ob štirih popoldne v prostorih tukajšnjega Slovenskega društva, je visokega gosta pozdravila društvena predsednica gospa Mary Benc, na kratko predstavil pa ga je dr. Stanislav Frank. Dr. Pučnik je v svojem dvournem govoru spet opisal politični in gospodarski položaj v Sloveniji ter izrazil trdno prepričanje, da se Slovenija bliža končni državni osamosvojitvi. Prisotni, ki jih je bilo okrog 180, so z zanimanjem sledili govorniku ter na koncu spet stavliali razna vprašanja o politiki, gospodarstvu in socialnih zadevah. Vsi so dobili jasne in točne odgovore.

Ob koncu zborovanja se je dr. Frank v imenu Narodnega sveta zahvalil za obisk ter oba shoda. V imenu Narodnega sveta mu je v spomin na obisk Adelaide izročil lepo knjigo o Južni Avstraliji ter kravatno zaponko z opalom — poseben spomin južnoavstralskih rojakov.

Naslednji dan, v ponedeljek 4. marca, je dr. Pučnik v spremstvu članov Narodnega sveta za Južno Avstralijo obiskal adelaidsko okolico ter se povzpел na Mt. Lofty, od koder je krasen razgled zlasti na Adelaide.

Zvečer ob šestih smo gosta iz rodne domovine ob

njegovem odhodu v Sydney spremili na letališče.

Ob zares lepem doživetju pozdravljam vse demokratične Slovence širne Avstralije! — Dr. Stanislav Frank

ZAHVALJUJEMO se iz srca vsem, ki so nam bili v oporo in tolažbo ob priliki bolezni in smrti našega dragega **APOLINA VOVKA**. Naj dobri Bog povrne vsem za molitve in udeležbo pri rožnem vencu, posebni maši in na njegovi zadnji poti na keilorsko pokopališče. Posebna zahvala p. Baziliju in slovenskim sestram, saj je v veliko tolažbo slišati tako daleč od rodnega doma molitve in petje v domačem jeziku pri poslavljanju od drage osebe. Bog povrni tudi vsem za cvetje na grob, ali pa dar v Sklad za Dom m. Romane v Kew v spomin na dragega pokojnika.

Žalujōča žena Ladislava, hčerka Anamarija por. Klančič z družino ter sinova Vojko in Roman.

SLOVENCEM MELBOURNA in okolice sporoča Svet slovenskih organizacij v Viktoriji, da bo na nedeljo 14. aprila priredil piknik pri Hanging Rock-u blizu Woodenda, katerega izkupiček je namenjen za vzdrževanje slovenskih oddaj na Radiu 3ZZZ. Na sporedu tudi bogat srečolov, po zmernih cenah pa na razpolago BBQ-malica in brezalkoholne pijače. Ljubitelji slovenskih radijskih oddaj na 3ZZZ — pridite!

Gostitelj se je ponudil, da bi gostom zaigral na klavir neko skladbo. Seveda so mu vsi zaploskali in začel se je "koncert".

Eden od gostov drugemu: "Ta bi moral igrati na radiu."

"Ker igra tako dobro?"

"Ne, ampak ker radio lahko po svoji volji ugasneš."

+ + +

"Očka, kako pa je bilo ime Adamovi tašči?"

"Adam ni imel tašče. On je živel v raju."

+ + +

"Kako naj bom jaz kriv pretepa? Saj je vendar Peter prvi udaril nazaj!"

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095

REŠITEV KRIŽANKE prejšnje številke:

Vodoravno: 1. polt; 5. onim; 9. ukati; 11. Osaka; 12. srd; 13. novo; 16. Rož; 17. tajji; 19. ne; 20. Žane; 21. jem; 22. osnova; 24. ded; 26. Togo; 27. enak; 29. vas; 30. mlinar; 32. slo; 34. mink; 35. ve; 36. toge; 38. ali; 39. tako; 41. vrt; 42. packa; 44. Bojan; 46. anal; 47. Heda. — Navpično: 1. Pust; 2. okraj; 3. ladjedelnica; 4. T T; 5. os; 6. naravoslovje; 7. ikona; 8. maže; 10. in; 11. oo; 14. ono; 15. vest; 18. imenik; 20. žogast; 23. november; 25. dan; 28. kava; 30. Milan; 31. rek; 33. ograd; 34. mapa; 37. Etna; 39. ta; 40. ob; 43. kl; 45. oh!

Rešitev so poslali: Jože Grilj, sestre v Slomškovem domu, Jelka Hojak, Lidija Čušin, Jože Štritof, Lotka Rafolt, Slavko Koprivnik, Vinko Jager, Marija Vrvnik, Ivan Lapuh. — Žreb je izbral Lotko Rafolt.

KDO BI VEDEL POVEDATI ...

Marija Evans r. Štih, ki živi v Sydneyu, išče svojo teto, ki je bivala in verjetno še biva v Wollongongu. Žal je izgubila sleherni stik z njo. Nazadnje sta se srečali na pogrebu Marijinega očeta in tetinega brata Draga Štiha. Tudi tetino ime ji je neznano, ve le za njen dekliški priimek Štih. Marija lepo prosi teto, da se ji javi na telefonsko številko (02) 607-3825. Obenem naproša vsakogar, ki bi morda teto poznal, naj jo opozori, da jo išče nečakinja Marija.

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade Fairfield 3165

72 3093

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

**UVOŽENO
IZ DEŽELE
POD TRIGLAVOM**

+ V jugoslovanskih nacionalnih razprtijah ne manjka podobnosti iz severnoameriške vojne: Sever je zmagal šele takrat, ko so zaprli rdeče v rezervate.

+ Ladje so jim potonile. Ostale so jim jahte.

+ Vse, česar nimamo, smo dosegli z velikimi odrekami.

+ Kdaj bomo prišli tako daleč, da bomo lahko šli na prejšnj?

+ Naši sovražniki so levo in desno. Ampak na srečo smo mi že zelo zadaj.

+ V socializmu so glavni miselni usmerjevalci — pen-dreki.

+ V času samoupravljanja nas beg možganov v tujino ni vznemirjal: družba je najlaže pogrešala tisto, kar je najmanj potrebovala.

+ Šele takrat, ko bomo sneli portrete, bomo videli pravo sliko naše krize.

+ Kdor ne misli, lahko poslušaj vsakogar.

+ V socializmu ni nobenega tveganja: vsak državljani zanesljivo ve, da bo čez deset let živel vsaj tako slabo, kot živi danes.

+ Ko se oziraš po prehojeni poti, mimogrede zdrzneš v kakšno brezno.

+ Majhnim lopovom se snemajo glave, pred velikimi se snemajo klobuki.

+ Za Tita je manj sramotno sedaj, ko ga snemajo, kot je bilo prej, ko so ga obešali.

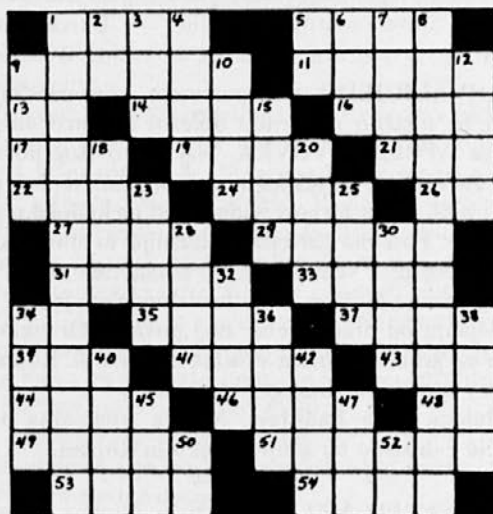
+ Za grehe politikov delajo pokoro ljudske množice.

+ Vrhovi so lahko zelo nizki.

**DO YOU NEED A GOOD PLUMBER?
POTREBUJETE KLEPARJA,
VODNEGA ALI PLINSKEGA
INSTALATERJA?**

Rojakom Melbourne in okolice
se priporoča in je na uslugo
JOŽE ŽUGIČ,
5 Waverley Ave., E.Kew - Tel.: 817 3631

Križanka (Ivanka Žabkar)

Vodoravno: 1. alkoholna pijača; 5. neradodaren; 9. slaba človekova lastnost; 11. tudi v vodi živi; 13. pijača Starih Slovanov; 14. posušena trava; 16. vrsta vojaških voz, pratež; 17. kuhinja ni brez njega; 19. drugo ime za gospo; 21. otroško ime za očeta; 22. angleška površinska mera; 24. dobe našega življenja; 26. veznik; 27. znano a ne dosti rabljeno moško ime; 29. pi-sarniški poklic; 31. Kristusu je pomagal nositi križ; 33. steguje roko po nečem; 34. mednarodna okrajšava, ki napove številko; 35. najmanjši, kemično nedeljivi delček; 37. sporoči; 39. dve skupaj; 41. moško ime; 43. vodna žival; 44. važna tekočina; 46. ne dva ali več; 48. petnajsta in osemnajsta črka v abecedi; 49. odrešeno; 51. umetnikova delavnica; 53. zaključna beseda pri molitvi; 54. medicinski izraz za mozoljavost.

Navpično: 1. dan v velikem tednu; 2. veznik; 3. del obraza; 4. kosilo; 5. kratica za sveto osebo; 6. morski velikan; 7. evropska reka; 8. povečavanja, presiljevanja; 9. travnik ob vodi; 10. letopis; 12. od Ane last je; 15. preroško znamenje, predznak; 18. ne stoji; 20. grška gora z meniško naselbino; 23. del telesa; 25. očka; 28. vznemirja; 30. žoličasta snov iz gotovih morskih alg; 32. važen del telesa; 34. izvorno, mlado; 36. kraj, najnovejša oblika; 38. ribja jajčeca; 40. medicinski izraz za oteklino ali izbuhlino v tkivu; 42. veliko rešeto; 45. oče; 47. izraz za nekoga, ki ni poznan; 50. osebni zaimke; 52. trinajsta in petnajsta črka v abecedi.

Rešitev pošljite do 12. aprila na uredništvo!

“Spet si prišel natreskan domov. Le kakšen izgovor imaš danes, da si prišel tako pozno?” — “Nobenega.” — “In misliš, da ti bom verjela?”

- KRAŠKI IZLIVI** – Pesmi Marcele Bole, Melbourne. Cena 7.– dol.
- ISKANJE** – Pesmi Petra Košaka, Melbourne. Cena 3.– dol.
- CVET LJUBEZNI** – Pesmi Ivana Lapuha, Melbourne. Cena 4.– dol.
- SVETO PISMO NOVE ZAVEZE** v prikupni žepni izdaji. Z opomba-
mi in kratko razlago težko razumljivih mest. Cena 6.– dolarjev.
- KRISTJAN MOLI** je naslov molitvenika s 305 stranmi. Cena 5.– dol.
- HVALIMO GOSPODA** je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami)
v obliki molitvenika, z dodatkom stalnih mašnih in drugih molitev. Ce-
na je 5.– dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.– dol.
- HOJA ZA KRISTUSOM** je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega
nesmrtno spise Tomaža Kempčana. Cena 5.– dolarjev.
- OHIO'S LINCOLN, FRANK J. LAUSCHE.** V angleščini pisan življe-
njepis zdaj že pokojnega rojaka – senatorja ZDA. – Cena 22.– dol.
- DREAM VISIONS** – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem
angleškem prevodu, Slovenian Research Center, USA. Cena 12.– dol.
- MEN WHO BUILT THE SNOWY** – O življenju ob graditvi Snowy
Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. Cena 8.– dol.
- THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja)** – Izšla v angleškem jeziku
v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N.S.W. Obsega spomine na Lo-
ško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6.– dol.
- THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES** – V angleščini
je napisala slovensko zgodovino Dragica Gelt. S številnimi slikami o-
premljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22.– dolarjev.

Imamo še več knjig našega matičnega, zamejskega in zdomskega trga.

**LEPOTE SLOVENSkih CER-
KVA** je monumentalna knjiga z 283
barvnimi posnetki. Avtor slik je Jo-
že Anderlič, besedilo pa je napisal
dr. M. Zadnikar. Cena 49.– dol.

ZAPOJMO, FANTJE! je naslov
žepni izdaji narodnih pesmi. Cena
je samo pet dolarjev.

MARIJANSKI KOLEDARJI za
leto 1991. Dobite jih v naših ver-
skih središčih po tri dolarje.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s pristrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBISČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: nas **DOM**, poznan pod imenom **TRIGLAV**, na
Irwing Street, **PHILLIP (CANBERRA), A. C. T.**, je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nede-
lje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Nas bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira
okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od
poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

FOR ALL YOUR
TRAVEL REQUIREMENTS:
AIRLINES
TOURS
CRUISES
COACHES
ACCOMMODATION
TRAVEL INSURANCE

PLEASE CONTACT:
ANGIE - CHARLES - or ERIC
G R E G O R I C H

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POLETI DO LJUBLJANE, ZAGREBA, TRSTA in DUNAJA
/enako do RIMA, BEOGRADA, FRANKFURTA.../

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta...

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanja!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL
1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666

